Milliyet
ÇOCUK
27 Şubat 1984 • Sayı: 9 • 50 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
BİLİM DÜNYASI ANSİKLOPEDİSİ
Eki ile

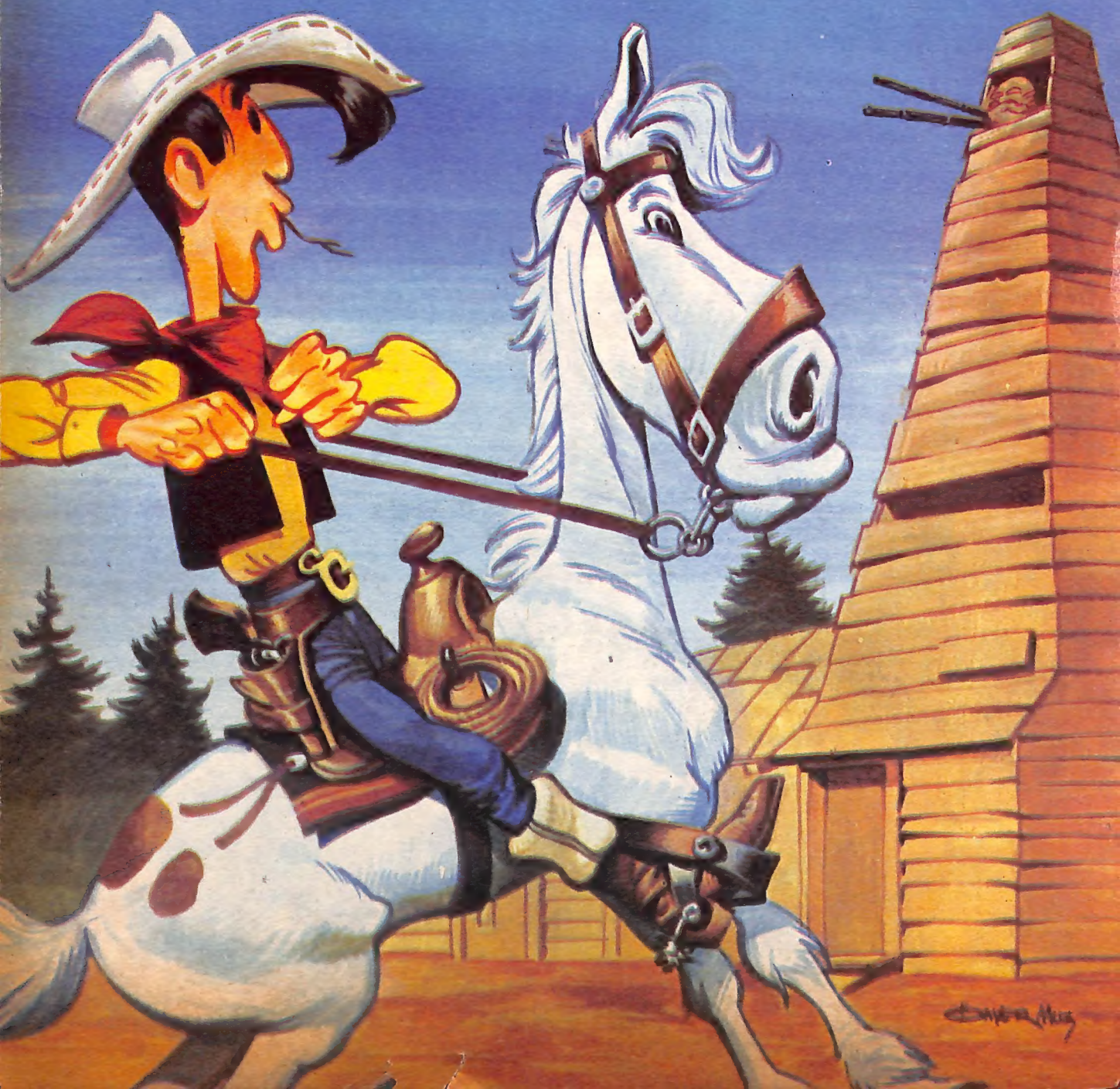

mmmmm... MİS SÜT...
şimdi meyveli
MUZLU, HİNDİSTAN CEVİZLİ

Bu yıl gençlerin yeni bir tutkusu var. Yeni, meyveli MİS SÜT. Enerji, sağlık ve coşku...

Meyveli lezzetli serinlik... Muzlu, hindistan cevizli MİS SÜT.

MİS Süt

gençliğin yeni tutkusu.

Milliyet
ÇOCUK

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Teknik Sekreterler
AYSEL UĞUR
NACİ ÖZDAĞLI

Teknik Danışman
YETKİN ALDİNÇ

●

Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ

Milliyet Yayınları, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad.
No: 10
Cağaloğlu-İSTANBUL

●

Telefonlar:
526 83 86 - 520 83 94
528 42 67 - 528 55 66

●

Abone ve Satış İçin Başvuru:
Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi,
Cağaloğlu - İSTANBUL

●

Abone Koşulları:
Yıllık: 2990.— TL.
Altı Aylık: 1495.— TL.

●

Milliyet Yayın A.Ş.
Ayazağa
Ofset Tesisleri'nde hazırlanmış ve basılmıştır.

●

Türkiye'de Satış Fiyatı:
50 Lira

Kıbrıs'ta Satış Fiyatı:
70 Lira

27 Şubat 1984
Yıl: 14 Sayı: 9 Cilt: 1

BİLGİSAYAR ŞİİR BİLE YAZIYOR

bizden size

*BELKİ çok azımızın evinde bilgisayar var. Dahası bilgisayarın önemi, işlevi konusunu yeni yeni kavrıyorsunuz. Ama olsun. Şunu bilin ki, yaşadığımız yüzyıl **bilgisayar kuşağının** yüzyılıdır. Bütün bunları bilgisayarın önemini vurgulamak için söylüyoruz. Yılın ilk ayıyla birlikte vermeye başladığımız **Bilim Dünyası Ansiklopedisi**'nin **Bilgisayar** cildinin önemine dikkat çekmek için.*

Bilgisayarların sınırsız ve çok yönlü kullanım alanları var. Ama her şeyden önce bilgisayarların işi saniyelik bir zamanda milyonlarca rakamı kullanarak, büyük matematik işlemleri yapmaktır. Onun şaşırtıcı işlemleri başarması, herhangi bir insanüstü zihinsel güçten gelmemektir. Bu başarının nedeni, az sayıda basit işlemin doğru ve çok hızlı bir biçimde yapılabilmesidir.

Sanayileşmiş ülkelerdeki evlere akın akın mikrobilgisayarlar giriyor. Bu durum ülkemizde de görülüyor. Seyrek de olsa, okullarımızda uygulamaya girdi. Şimdi bilgisayarın açtığı olanakların değerlendirilmesine geliyor sıra. Bunun için de bilgisayarı nerede ve nasıl kullanacağımızı bilmek gerekiyor.

Bilgisayarlar, yaratıcı sanatçılar tarafından müzik beste ve icrasında, resim yapmada, desen çiziminde ve hatta şiir yazmada bile kullanılıyor.

Böylesine önemli bir aracın ülkemizde ilk kez ansiklopedisini vermekten gurur duyuyoruz.

Esenlik dileklerimizle

İÇİNDEKİLER

Bizden Size 3
Maskara 4-7
Hayvanlar Dünyasından 8
Red Kit 9-12
Basketbol 13
Tele-Yunus 14-15
Bilmece Bulmaca 16
Siyah Kısrak 17-20
Bilmece Bulmaca 21
Okunacak Kitaplar 22-23
Sinema TV 24-25

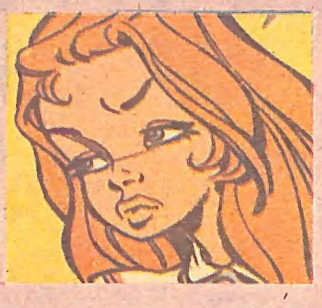

Ormanlar Kralı Robin 26
Yabancı Gözüyle Türkiye 27
Her Telden 28-29
Keyifli 30
Anadolu Efsaneleri 31
Bilmece Bulmaca 32
Alis 33-36
Dâhiler de Öğrenciydi 37
Okurdan Okura 38-39
Altın Hırsızları 40-41
Cimcime 42-45
Bilim ve Yaşam 46
Bob-Morane 47-50

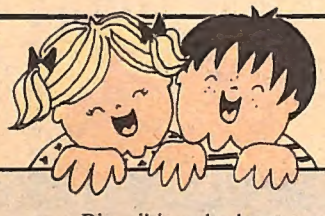

Bu sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı **"Milliyet Çocuk Dergisi, Okurun sesi Cağaloğlu/İstanbul"** adresine bekliyoruz.

okurun sesi

Biz iki arkadaşız, yeni Milliyet Çocuk dergisini çok sevdik. Bilim Dünyası ansiklopedisini biriktiriyoruz. Tele-Yunus, Keyifli çok güzel. Süleyman Bulut ve Ülkü Tamer'i tanıtırmısınız.

Hasan Keserci-Hamdi Bal (İstanbul)

Derginizi dört yıldan beri okuyorum. Sizden isteğim ünlü kişilerin posterlerini yayınlamanız ve pulla ilgili bilgiler vermenizdir.

Hakan Özengin (İzmir)

Derginizi devamlı alıyor ve çok beğeniyorum. Sizlerden isteğim Bob-Morane yerine spor sayfaları, bilmece ve bulmaca sayfaları yayınlamanızdır.

Tunca Mehmet (Aydın)

Derginizi 1980 yılından beri alıyorum ve çok beğeniyorum. Böyle dergi çıkardığınız için size teşekkür eder ve çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Sizden isteğim, pulculukla ilgili bilgiler vermeniz

Sedat Binay (Ankara)

AMMA DOYMAZ ŞEYMİŞ!..

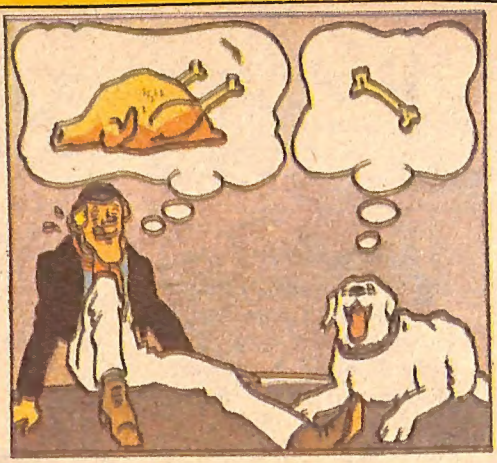

TAVUK ETİNİ DE ÖZLEMİŞTİM DOĞRUSU!..

CRAC CRAC

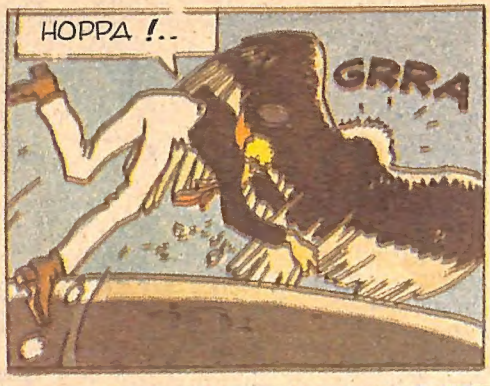
HOPPA !..
GRRA

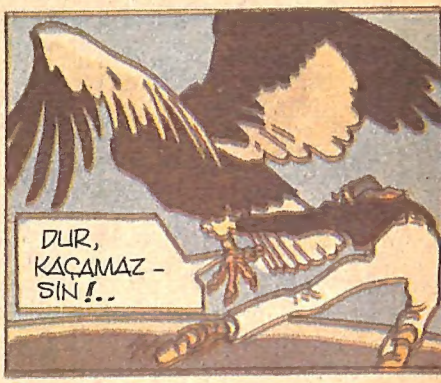
DUR, KAÇAMAZ - SIN!..

BIRAKMAM SENİ!

GUAU GUAU GUAU

!
BİR BU EKSİKTİ ŞİMDİ!..

HADİ GÜVERCİNİM, LIÇ BİRAZ! ELLERİM YORULMADAN KARAYA GÖTÜR BENİ!

O DA NESİ?

KARA GÖRÜNDÜ, KARA!..
PEKİ NEREYE KONACAK BU KUŞ?
DAHA NE KADAR GİDECEĞİZ BÖYLE?..
KOLLARIM KOPACAK NERDEYSE!..
HADİ, DEFOL!
¡CHAF!
ANNECİĞİM! YÜZME BİLMEDİĞİMİ UNUTTUM!
ARKAMDAKİ NE? TİMSAH MI ACABA?..
¡UUUUUUUUUUH!

YAŞIYOR!..
NEREDEYİM. BEN? NE OLDU BANA?
AH! ÇOMAR BU!
BALİNADAN BURAYA KADAR YÜZDÜN, DEMEK!
ŞİMDİ ANIMSADIM... GÖLDE BOĞULMAK ÜZEREYKEN BİR TİMSAH BENİ KURTARDI...
AMA O TİMSAH DEĞİL, SENDİN ÇOMAR! SAĞOL DOSTUM! BENİ ÖLÜMDEN DÖNDÜRDÜN!
NE KADAR ACIKMIŞIM! YEMEKTEN ÖNCE BİR ŞEYLER İÇEYİM.
O KADAR SU YUTTUK.. TAN SONRA HALA SU İÇİL YOR.
GLUP GLUP SLUP
ŞİMDİ DE YİYECEK BİR ŞEYLER BULMALI..
GİDİP ÇEVREYİ KOLAÇAN EDELİM...
?
ŞURAYA BAK ÇOMAR!

PORTAKALA BENZİYOR!
BAKÇOMAR, ŞİMDİ NASIL BİR TAŞLA İKİ KUŞ VURACAĞIM GÖRECEKSİN...
İKİ TAŞLA BİR KUŞA DA RAZIYIM BEN.
HUİC HÜİİC
HUİC HUİC
BU SESLER DE NESİ?
BİR KEZ DAHA DENEYELİM...
FLAC
TRAC
OLDU!
GÖRÜNÜŞÜ ÇOK GÜZEL!..
LEZZETİ İYİ...
NAM... NAM...
ALÇOMAR, YARI YARIYA PAYLAŞALIM
RENGİ PORTAKAL, ŞEKLİ KAVUN GİBİ... BUNA PEKALÂ "PORTAKAVUN" DİYEBİLİRİZ.

Sürecek

GERGEDAN

Gergedanlar, burunlarının ucuna yakın boynuzları olan çok büyük memeli hayvanlardır. Tüyleri yoktur. Kısa ve kalın bacaklıdırlar. At ailesindendirler. Çoğunun ağırlığı 2 tona yaklaşır. Gözleri pek iyi görmez. Derileri çok kalındır. Java, Siyah, Beyaz ve Büyük tek-boynuzlu gergedan olmak üzere başlıca 4 türü vardır.

YAŞADIKLARI BÖLGE: Afrika, Nepal, Sumatra.

TARLA FARESİ

Tarlafarelerinin öteki farelere kıyasla kuyrukları daha tüylü, alt kısımları beyaz olur. Terkedilmiş binalarda, dağ tepelerinde yaşarlar. Çeşitli cisimleri toplama ve yuvalarına götürme gibi garip huyları vardır: Yuvalarını ağaç kütükleri, tarlalarda kazdıkları çukurlar gibi yerlerde yaparlar.

YAŞADIKLARI BÖLGE

Kuzey ve Güney Amerika, Kuzey Afrika, Avrupa'nın bazı ülkeleri.

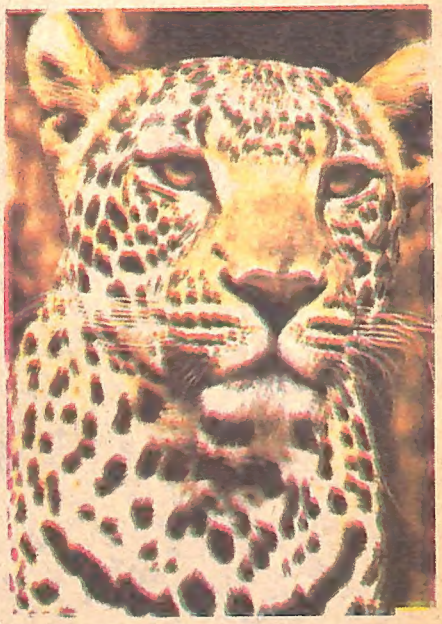

LEOPAR

Zekâları ve vahşilikleriyle ün yapmışlardır. Erkeklerinin 100 kg. geldiği olur. Siyah Leopar, beyaz tüylü kar Leoparı, gibi türleri vardır. Kar Leoparı'nın çok güzel benekli tüyleri vardır. Altay dağları ve Himalayalar'da yaşar. Çoğunlukla keçi ve diğer memeli hayvanları avlar.

YAŞADIKLARI BÖLGE

Afrika, Asya'nın güneyi, Malaya ve Java, Sibirya.

BESLENME

Antilop, geyik, maymun ve öteki küçük memeli hayvanlar.

TİMSAH

Başlıca 2 tür timsah vardır: 3.50 cm. uzunluğundaki **Amerika timsahı** ve daha küçük olan **Çin timsahı**. Bu sürüngenlerin kemikli bir zırhları vardır. Başı geniş ve düzdür. Dişi timsah 20-60 kadar oval, beyaz yumurta yumurtlar. Bunları, çamur ve ottan yapılmış bir yuvaya bırakır. Yavrular, burunlarındaki sivri ve keskin çıkıntıyla yumurtaları kırarlar. Derileri için sürekli avlanırlar. Bu yüzden sayıları gittikçe azalmaktadır.

YAŞADIKLARI BÖLGE: Amerika'da Missisipi Nehri'nin güney doğusu ve Çin'de Yangtze Nehri.

BESLENME: Balık, geyik.

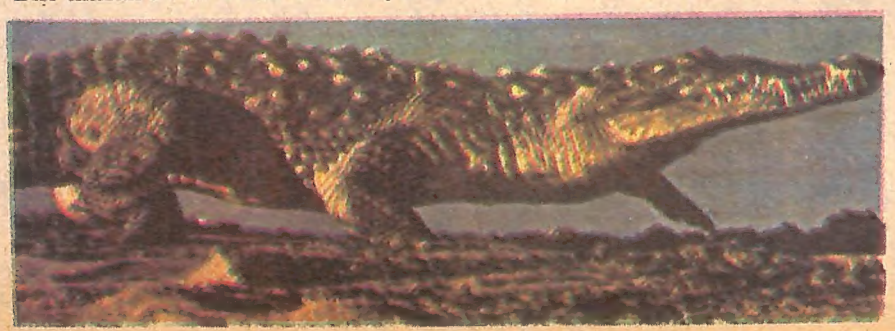

RED KİT ÖDÜL AVCILARI 1

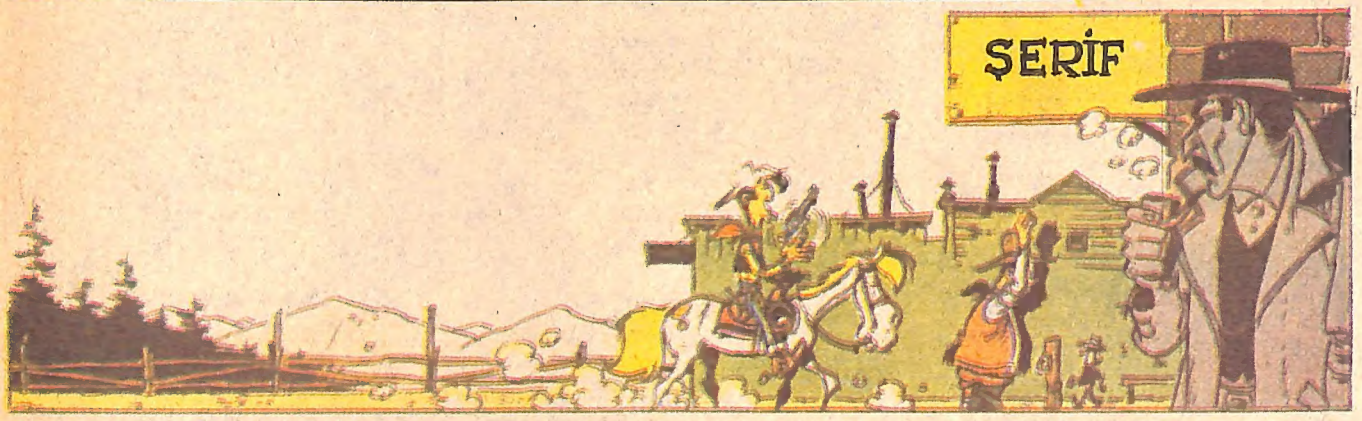

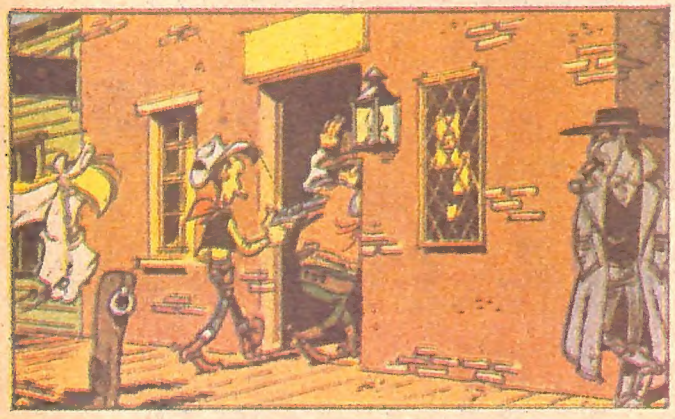

Morris/Goscinny - Copyright: Dargaud Editeur - Milliyet Çocuk

RED KİT'İN BOZMAKLA SUÇLANDIĞI BU OYUN, ÖDÜL AVCILIĞI'NDAN BAŞKA ŞEY DEĞİLDİ...

BATININ BOZKIRLARINDA "ÖDÜL AVCILARI" ÇINGIRAKLI YILAN YA DA KOKARCA KADAR BİLE SEVİLMEZDİ.

BUNLAR EKMEKLERİNİ PEK MASUM SAYILMAYAN KİŞİLERİN ÖZGÜRLÜKLERİ... YA DA YAŞAMLARI KARŞILIĞI KAZANIRLARDI.

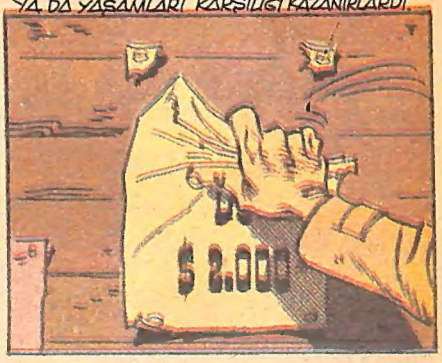

BU GERÇEK. KANUN ADINA DA OLSA KAZANDIKLARI PARAYA İYİ GÖZLE BAKILMAZDI.

BAZILARI KÖŞEYİ ÇOKTAN DÖNMÜŞTÜ...

BAZILARI İYİLİKSEVERDİLER DE...

İŞ İYİ PARA GETİRİYORDU...

AMA TEHLİKELİ YANLARI DA VARDI.

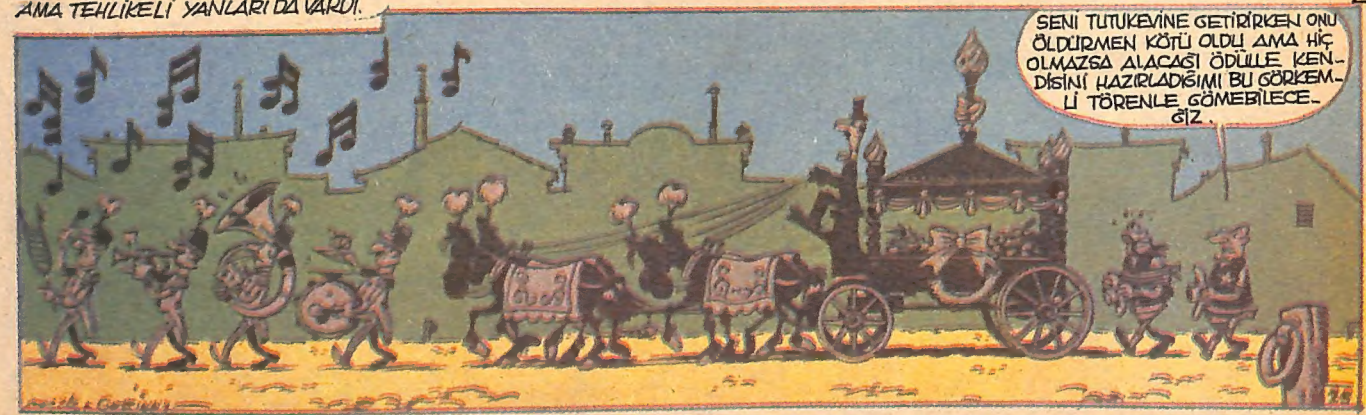

BU ADAM DA ÖDÜL AVCILARINDAN BİRİYDİ. ADI ELİOT BELT! ADAM OLACAĞI DAHA ÇOCUKLUĞUN-DAN BELLİYDİ!..

BU AĞACI KİM KESTİ!

BANA BU İŞİ YAPANI GETİRENE BİR DOLAR VERE-CEĞİM!

BEN YAPTIM BABA!

OKULDA ARKADAŞLARINI UFAK ÇIKARLAR İÇİN SATMAKTA ÜSTÜNE YOKTU!..

BU, BU VE BU, ÖĞ-RETMENİM!

AFERİN ELİOT! BU YAPTIKLA-RIN İÇİN SANA ARİTMETİK'-TEN 10 VERİYORUM!

ANCAK MÜZEVİRLEDİĞİ ARKADAŞLARIN-DAN DAYAK YEMEKTE DE GEÇ KAL-MIYORDU...

KİM YAPTI BUNU SANA ELİOT?

SÖYLERSEM KARŞILIĞINDA COĞRAFYA'DAN 9 VERİR MİSİNİZ?

GECE ÇALDIĞI KEDİ VE KÖPEKLERİ...

GÜNDÜZ SAHİPLERİNE PARA KARŞI-LIĞI GERİ VERİYORDU.

1883 FARE KIYIMINDA, GETİRDİĞİ HER FARE İÇİN 1 DOLAR ALAN ELİOT İYİ İŞ YAPTI...

TABİİ BİRAZ DA HAYVAN YETİŞTİRMEY-LE UĞRAŞARAK...

ÇOCUK BÜYÜYORDU... BİR GÜN...

ÇIRAK ARANIYOR HAFTADA 2 DOLAR

AMA ELİOT, BEN KASABIN YANINDA ÇALIŞIYORUM!

ÇOK KO-NUŞMA, YÜRÜ!

EĞER ÇIRAĞIN BABASI, YANINDA ÇALIŞTIĞI KASABIN TA KENDİSİ OLMASAYDI BELKİ DE ELİOT KASABAYI ...

İYİ SİLÂH KULLANDIĞI VE GÖZÜPEK ÖLDÜĞÜ İÇİN PROFESYONEL ÖDÜL AVCILIĞI MESLEĞİNE GİRMEKTE GECİKMEDİ.

İLÂNDA "ÖLÜ VEYA DİRİ" DİYORDU.

DAHA SONRALARI ELİNE BİRAZ PARA GEÇMEYE BAŞLADI...

ELİOT BELT, APAÇİ KÖKENLİ GÖZÜNÜ BUDAKTAN ESİRGEMEYEN PROFESYONEL BİR ÖDÜL AVCISI OLARAK ÜN YAPMIŞTI...

TERK ETMEK ZORUNDA KALMAYACAKTI...

İŞİN BAŞINDA AĞIZ TOKLUĞUNA ÇALIŞIYORDU...

AL BUNUNLA BARDA BİR ÇORBA İÇERSİN!

BİR ÇORBA VERİN

AL, ÇORBANI! DOYA DOYA İÇ!

SONUNDA BANKADA HESAP AÇABİLECEK DURUMA GELDİ...

BİR HESAP AÇACAĞIM!

AL, BU CÜZDANIN!

CÜZDAN

VE BU AVCININ BUGÜN "APAÇİ GEÇİDİ" KASABASINA YOLU DÜŞMÜŞTÜ...

BASKETBOL Nasıl Başladı? Nasıl Gelişti?

FAUL ATIŞLARINDA İKİNCİ ATIŞTA TOPU KAPMAK ÇOK ÖNEMLİDİR. ÇÜNKÜ EĞER TOP KAYBEDİLİRSE 3 SAYI KAYBETME OLASILIĞI VARDIR. (1 SAYI FAULDEN 2 SAYI DA DÖNEN TOPUN BASKET OLMASINDAN)

SAVUNMA, KORUMA DEMEKTİR. HÜCUM İSE ELE GEÇİRMEDİR. İKİNCİ SERBEST ATIŞTA DÖNEN TOPTAN SONRA SAVUNMA, BİR ÜÇGEN TEŞKİL ETMELİDİR.

İKİ RİBAUNTÇUDAN BAŞKA, BİR SAVUNMA OYUNCUSU ATIŞ YAPANIN ÖNÜNÜ KESEREK ONUN TOPU KAPMASINA ENGEL OLMAYA ÇALIŞIR..

ÖNDEKİ İKİ SAVUNMA OYUNCUSU HEMEN İÇERİ GİREREK TOPU KAPMAYA ÇALIŞIRLAR...

55

56

MODERN BASKETBOLUN TEMEL KURALI, HÜCUM OYUNCULARINI SERBEST ATIŞ BÖLGESİNE SOKMAMAKTIR. BİR ŞUT YERİNİ BULMAZSA SAVUNMA RAKİBİN ÖNÜNÜ KESMELİDİR.

YERİNİ BULMAYAN BİR ŞUTTA NE YAPILMALIDIR? RESİMDEKİ SAVUNMA OYUNCULARINA BAKIN, HER BİRİ KOLLARINI AÇARAK ÖTEKİLERİNİN YOLUNU KESİYOR. ŞUT SIRASINDA ELLERİNİ KALDIRAN SAVUNMA OYUNCUSU HEMEN SONRA YÜZÜNÜ POTAYA DÖNMELİDİR.

ÖNÜNÜ POTAYA DÖNEN SAVUNMA OYUNCULARI RAKİBİN ARALARINA SIZMASINA MEYDAN VERMEMEYE ÇALIŞIR...

HAVA ATIŞLARINDA (JEMP-BOL) AMERİKALILAR BÜYÜK ÜSTÜNLÜK SAĞLAMIŞLARDIR. 34 NUMARALI DANİELS BİR GÜÇ VE ÇEVİKLİK SİMGESİDİR. HEMEN HEMEN BÜTÜN HAVA ATIŞLARI İLE TAKIMI İNDİANA PACERS'A BAŞARILAR KAZANDIRIR...

EĞER DANİELS HER MAÇTA TAKIMINA 5 İLE 10 TOP KAZANDIRIRSA VE BUNLAR SAYI OLSA, BU BÜYÜK BİR ÜSTÜNLÜK DEMEKTİR.

HAVA ATIŞLARINDA DİĞER OYUNCULAR ORTA YUVARLAĞA YAKIN DURMAYA ÇALIŞIRLAR. EĞER TOPU KAYBEDERLERSE HEMEN SAVUNMAYA GEÇMELİDİRLER.

HAVA ATIŞLARINDA SADE İKİ OYUNCU ORTA YUVARLAĞA GİREBİLİR. DİĞER OYUNCULARIN ORTA YUVARLAĞIN ÇİZGİSİNE BİLE BASMALARI YASAKTIR.

57

Copyright : Opera Mundi - Milliyet Çocuk

Tele Yunus

ÜLKÜ TAMER

"TAŞ DEVRİ"NDE KAYAVİZYON

YAKINDA Eurovision Şarkı Yarışması finalleri yapılacak. Gazetelerde, dergilerde bu konuyla ilgili haberler, yazılar çıkıyor. Onları okurken, birkaç yıl önce televizyon başında yaşadığım bir serüven geliyor aklıma...

Şarkı söylemeyi hiç beceremem. Sesim kötü mü kötü... Kargalar bile benim yanımda bülbül sayılır. Yine de kendimi tutamam, zaman zaman şarkılar mırıldanırım. Yalnız başımayken tabii... Yoksa kalabalık içinde bir şarkı söylesem, herkes kaçıp saklanacak bir delik arar.

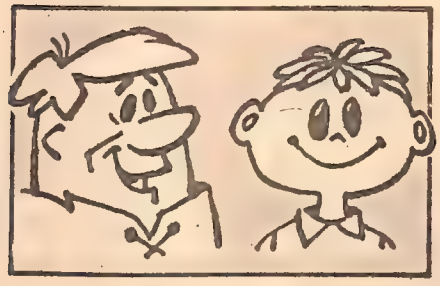

Ama birkaç yıl önce, televizyonda "Taş Devri" dizisi gösterildiği sıralarda, ne oldu, biliyor musunuz? Yüzlerce kişi önünde şarkı söyledim.

Bakın, bu işi nasıl yaptım:

Televizyonda "Eurovision Şarkı Yarışması"nın finallerini izliyordum. Yarışmaya birçok şarkı katılmış. "Eh", dedim, "bunlar finale kalanlar... Herhalde hepsi birbirinden güzeldir..."

Ne yalan söyleyeyim, hayal kırıklığına uğradım. Biri çıktı, "Ben mi yanlış anladım seni/Sen mi yoksa kandırdın beni", dedi; biri çıktı, "Ayrılmak olmasa / Kalpler kırılmasa," dedi... Bütün şarkıcılar buna benzer şeyler söyledi. Hani içlerinden biri, "Daha dün annemizin kollarında yaşarken/Çiçekli bahçemizin yollarında koşarken" şarkısını söyleseydi hiç şaşmayacaktım.

Bunları düşünürken kulağıma bir ses geldi:

"Çabuk ol, Fred! Geç kalıyoruz!"

Ben bu sesi bir yerden tanıyorum.

Tabii!.. Wilma'nın sesi bu! Televizyonda bir çizgi-film dizisi gösterilmişti hani: "Taş Devri"...

İşte ben "Eurovision Şarkı Yarışması"nı izlerken kendimi birdenbire o "Taş Devri" dizisinde buluverdim.

"Nerede kaldın, Fred?"

Wilma boyuna bağırıyordu.

Yan odadan Fred çıktı. Süslenmişti. Boynuna da kravat diye bir aslan kuyruğu takmıştı.

Beni görünce, "Ooo, Tele Yunus," dedi... "Bu ne güzel sürpriz!"

Wilma arkasına döndü; o da gördü beni.

"Çabuk ol, Tele Yunus! Geç kalıyoruz!" diye bağırdı.

Bu dizilerde ben herkesi nasıl tanıyorsam, herkes de beni öyle tanıyor canım...

"Hadiii!.. Yarışmayı kaçıracağız!"

"Ne yarışması?" dedim.

"Ne yarışması olacak, Kayavizyon Şarkı Yarışması..."

Pek bir şey anlamamıştım; yine de "Ben hazırım Wilma", dedim.

"Çıkalım öyleyse."

Daha biz kapıdan dışarı adımımızı atar atmaz, Fred, "Barney!" diye bağırdı.

Sanki Fred bağırmamıştı da deprem olmuştu. Çizgi filmlerde gördüğüm gibi, yer gök sarsıldı. Evler, ağaçlar dağlar titredi, gitti gitti geldi. Ne biçim bir bağırıştı bu!

"Barney! Bizi bekletmeye utanmıyor musun? Çabuk ol!"

Arkamızda incecik bir ses duyduk:

"Ben hazırım, Fred..."

Barney'di bu.

"Çok çoktan hazırım. Deminden beri kapımızda bekliyorum. Bakın, Betty de hazır. Geliyor."

Barney'le Betty'yi de tanıyordum. Fred'lerin komşularıydı. Fred ne kadar iri-yarıysa, Barney de o kadar ufak-tefekti. Sanki Taş Devri'nin mağara adamı değil de, yirminci yüzyıl sirklerinden birinin cücesiydi.

Söylememe gerek yok. Onlar da beni tanıdılar hemen. Fred'in arabasına atlayıp yola koyulduk.

Şu Kayavizyon Şarkı Yarışması'nı merak ediyorum. Neyin nesiydi acaba? Arabada Wilma hep bir şeylere bağırdığı, Fred'le Barney de durmadan kavga ettikleri için, sadece Betty'yle konuşabildim. Yarışmanın ne olduğunu ondan öğrendim.

Kayavizyon Şarkı Yarışması yılda bir kere yapılıyormuş. Taş Devri şarkıcılarından kendine güvenen, halkın önüne çıkıp şarkısını söylüyormuş. Elemeler yokmuş. Katılsa katılsa on şarkıcı katılırmış zaten.

"Niye bu kadar az şarkıcı katılıyor?" diye sordum.

Betty, "Korkuyorlar da ondan," dedi.

"Neden korkuyorlar?"

"Söyledikleri şarkılar beğenilmez de dayak yerler diye..."

"Ne dayağı?"

"Kayavizyon Şarkı Yarışması'nın yönetmeliğinde var bu... Bir kişi birinci seçilir. Ötekiler de dayak yer. Seyirciler, şarkısını sevmedikleri kişiye dayak atarlar."

"Bizde de böyle olsaydı, kimbilir günde kaç dayak yerdi," diye düşündüm.

Sonra Betty'ye, "Ama ilkel bir şey değil mi bu? Birine dayak atmak ilkelliktir," dedim.

"Ne yapalım, Taş Devri bu," dedi, "Tabii sizin yaşadığınız çağda böyle şeyler olmuyordur. Dayak atmak nedir, bilmezsiniz... Siz yirminci yüzyıl insanlarısınız, uygar kişilersiniz..."

Sustum. Bir şey söylemedim. Öyle ya, doğrusunu söylersem Betty bizi ayıplayacak.

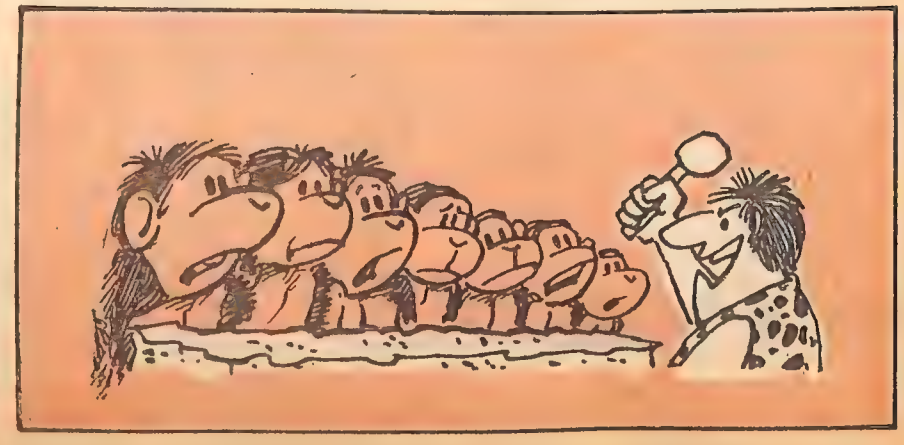

BİRAZ sonra yarışmanın yapılacağı yere geldik. Bir açık hava salonuydu bu. Tıklım tıklım dolmuştu. Güçlükle beş yer bulabildik de oturduk. Daha doğrusu, dört yer vardı. O dört yerin yanında oturan adamı Fred zorla kaldırdı, sopayla kovdu, kendine de yer açtı.

Sahne kocamandı. Bir yanına taş bir piyano konulmuştu. Piyanonun üstünde taş bir tokmak, arkasında da boy sırasına göre dizilmiş yedi maymun vardı.

"Bu maymunlar ne işe yarıyor?" diye sordum.

Betty, "Onlar nota", dedi. "Birazdan görürsün."

Derken sahneye bir adam çıktı. Sunucuymuş. Taş mikrofonu kavrayarak, "Susun beee!" diye bağırdı.

Herkes adamı alkışladı. Meğer Taş Devri'nde böyle bağırmak incelik sayılırmış. Sunucu da, "Hoş geldiniz, değerli seyirciler" demek istiyormuş.

Sesler kesilince, sunucu, "Yarışmaya kim katılmak istiyor?" diye kükredi.

Tam önümüzdeki adam, elini kaldırdı. Sunucu sahneye çağırdı onu. O sırada Fred'den de iri bir adam piyanonun başına geçti.

Betty, "Bu, en ünlü piyanistimiz," dedi.

"Peki, şarkıcının söyleyeceği parçayı biliyor mu?"

"Hayır; ama bunun önemi yok. İyi bir piyanist olmak için bileği kuvvetli olmak yeter."

Doğrusunu isterseniz bir şey anlamamıştım. "Bekleyen görür", dedim kendi kendime.

Şarkıcı başıyla piyaniste işaret verdi. Piyanist tokmağı kaldırıp üçüncü maymunun kafasına vurdu. Maymun, "İiiiik," diye bir ses çıkardı. Piyanist sonra sırayla beşinci, dördüncü, birinci, yine üçüncü maymunun kafalarına vurdu. Kafasına tokmak inen maymun "İiiiik," diye bağırıyordu.

"Şimdi anladın mı?" dedi Betty. "Bu maymunlar, notalardır. Do re mi fa sol la si... Kafasına tokmak inen maymun bağırır, o notayı çıkarır.

Parçanın giriş müziğinden sonra şarkıcı şarkısını söylemeye başladı:

"Hugur hugur
Yağmur yağar
Gök kudurur..."

Gülmem tuttu. Ne biçim bir şarkıydı bu? Müziği de bir tuhaftı...

"yuuuh!" diye bağırdı seyirciler. Sekiz-on kişi sahneye fırlayıp şarkıcıyı sopayla bir güzel dövdüler. Piyanist de arada bir tokmağıyla onun kafasına vurdu.

Sunucu yeniden göründü.

"Şimdi kim gelecek?" diye bağırdı.

Bir başka adam elini kaldırdı.

İri-yarı bir seyirci, "Şarkını beğenmezsek seni de döveriz!" dedi.

Şarkıcı bunun üzerine, "Ben vazgeçtim, söylemeyeceğim" dedi.

Bunu der demez de seyircilerden dayak yedi.

Betty'nin anlattığına göre, elini bir kere kaldıran artık cayamazmış! Cayarsa dayak yermiş.

Sonra üç şarkıcı daha çıktı sahneye. Hepsinin şarkısı, bizim hafif müzik şarkılarımız gibi, birbirine benziyordu. Belki bizde olsalar her hafta televizyona çıkarlar, üne kavuşurlardı...

Arkasından, bir kadın elini kaldırdı. Herkes pek alkışladı onu. Ünlü biriymiş. Adı Rafaella Marra'ymış. Şarkı söylerken "show" da yaparmış. Beş kişilik bir de dinozorlar korosu varmış.

Gerçekten de ilgi çekici bir gösteriydi. Kadın dansederek şarkı söylüyor, dinozorlar da arada bir "Tagırk tagırk!" diye bağırıyorlardı. Aklımda kaldığına göre şöyle bir şeydi şarkı:

"Dağda inim var
Fındık kadar
Hırk hırk
Tagırk tagırk..."

Ama seyirciler, Marra'nın ününe pek aldırmadılar. Parçayı sevmemişlerdi. Şarkıcı da, dinozorları da dayak yedi.

Sunucu, "Şimdi yarışmacı kim olacak?" diye kükredi yine.

Yanımda oturan Barney, gülerek bir dirsek attı kamıma:

"Kimde yarışacak yürek kaldı ki!"

Karnıma dokunulunca pek gıdıklanırım. Elimi kaldırıp Barney'e, "Yapma, gıdıklanıyorum" dedim.

İşte o anda olan oldu... Sunucu, "Genç bir yarışmacı elini kaldırıyor," dedi. "Buyrun sahneye.."

Yandım ki tam yandım! "Yanlışlık oldu. Yarışmak istemiyorum," desem dayak yiyeceğim. Sahneye çıkıp şarkı söylesem yine dayak yiyeceğim. Kendi kendime, "Bari şansımı deneyeyim," dedim. Bacaklarım titreyerek sahneye çıktım.

Çıktım ama... Ne söylemeli? Güzel bir şarkı bilmiyorum. Bilsem de bendeki ses bir âlem...

Çaresiz televizyonda dinlediğim şarkıları karıştırıp, sözlerini birbirine ekleyip, şöyle bir şey tutturdum:

"Seninle bir dakikaaaa
Lay lay la laaaa
Bir kadeh senin için
Bir kadeh benim için
Sazlıklardan havalanan
Bir ördek gibi sesin
Lay lay la laaaa
Oh piki piti karamela sepeti
Melankoliiii
Gözünüz aydın gözünüz aydın
Münasip görmeyenler
Gözünüz aydın
Lay lay la laaaa
Eeeel-veeee-daaaaa..."

Şarkıyı bitirince de gözlerimi yumdum. Seyircilerin, ellerinde sopalarla sahneye fırladıklarını görmeyeyim diye...

O da nesi? Bir alkış koptu, demeyin gitsin!

Sahneye fırlayıp beni döven de yok!

Alkışlar bitmek bilmiyor...

Sunucu yanıma gelip mikrofonu aldı: "Susun beeee!"

Herkes sustu.

Sunucu, "Yarışmamızın birincisi belli oldu" dedi. "Tele Yunus, oybirliğiyle Kayavizyon Şarkı Yarışması'nı kazandı... Söylediği parça, tam Taş Devri'ne yaraşır bir şarkı..."

İŞTE böyle... Şimdi düşünüyorum da, Taş Devri'ne yaraşır bir parça olarak benimkini seçmelerine sevineyim mi, üzüleyim mi, bilmiyorum...

bilmece? bulmaca

İKİZLER: Ali ikiz kardeşini arıyor numaralı çocuklardan, hangisinin Ali'nin ikiz kardeşi olduğunu bulabilir misiniz?

TRAFİK: Yukarıda görülen trafik işaretlerinin hangi anlama geldiğini bulabilir misiniz?

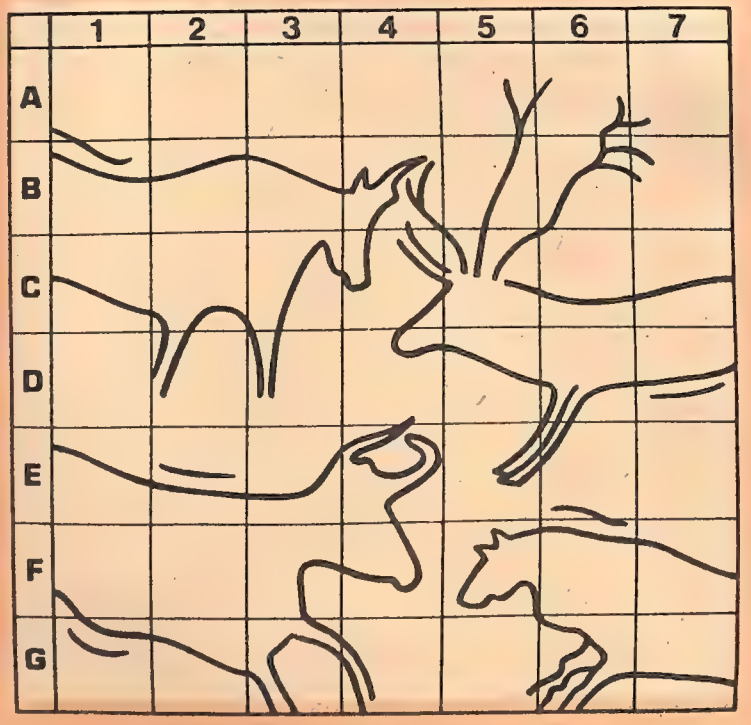

BENZER KARELER

Yukarıda karelere bölünmüş resimde birbirinin eşi tam beş kare var. Onların hangileri olduğunu bulabilir misiniz?

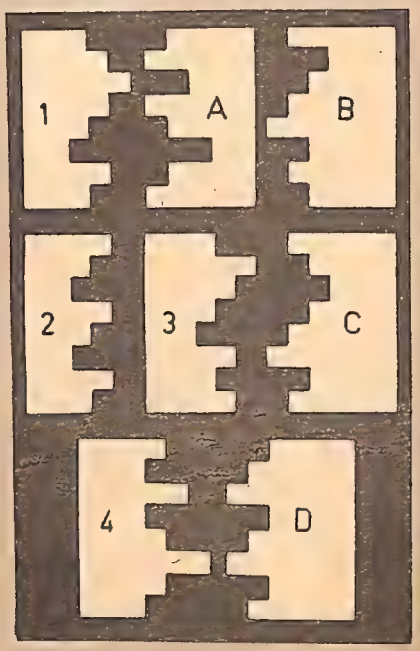

PARÇALAR

Numaralı parçaları, harflerle belirtilen parçaların hangileriyle birleştirelim ki dört adet kare elde edebilelim.

SİYAH KISRAK

ŞEYTANA KARŞI

11

Robert Genin - Michel Faure _ Copyright: Hachette-ONK-Milliyet Çocuk

HADİ, NAPOL-YON!
BİLMEM BU YOL BİZİ ÇAYIRA ÇIKARIR MI? AMA BAŞKA ÇAREMİZ YOK!
ŞÜKÜRLER OLSUN! DÜŞÜNCEMDE YANILMAMIŞIM!..
DUR, SİYAH KISRAK! HEMEN PEŞİNDEN GİTME! DİĞERLERİNİ DE GÖTÜRMEMİZ GEREK!
HADİ SİYAH KISRAK! SENİN ÖNCÜLÜĞÜNDE BELKİ ÖBÜR ATLAR DA KENDİLERİNİ KURTARIR...
Hİİİİİİİİİİİİİ
SİYAH KISRAK, SICAKLIĞI GİDEREK ARTAN YANGINI UNUTMUŞ GİBİYDİ. DİĞER ATLARA SALDIRMAKTAN BAŞKA BİR ŞEY DÜŞÜNMÜYORDU! ALEK DE ONUN BU HUYUNU DİĞER ATLARI ALEVLERDEN SIYIRMAK İÇİN KULLANACAKTI!
ANCAK!
KAHRETSİN! ÇAYIR TUTUŞTU!
BU ATEŞ ÇEMBERİNDEN ASLA ÇIKAMAYIZ!
YİTİRECEK ZAMANI OLMADIĞINI GÖREN ALEK, SİYAH KISRAĞIN YELESİNİ BIRAKTI VE DİĞER ATLARIN ÜZERİNE SALDI...

ANCAK BU UMUTSUZCA DAVRANIŞ MEYVESİNİ VERDİ. SİYAH KISRAĞIN ÖNÜNDEN KAÇAN ATLAR, BİRER İKİŞER ATEŞ ÇEMBERİNİ YARDILAR...
HAYDİ, ASLANIM!
HA GAYRET!
BU KEZ YARIŞIMIZ, YANGINA VE ÖLÜME KARŞI! BİZ KAZANIRSAK, RAKİPLERİMİZ DE KAYBETMEYECEK!
HAVA SOLUNAMAZ DURUMA GELMİŞTİ. ZAMAN ZAMAN BOĞULACAK GİBİ OLUYORDU!..
HAYDİ ŞEYTAN! HAYDİ YAVRUM AZ KALDI!
DÜNYANIN EN SAF KAN IKI ATI SANKİ BİR ÖLÜM-KALIM SAVAŞI VERDİKLERİNİN BİLİNCİNDE BAŞABAŞ DÖRT-NALA KOŞUYORLARDI...
VE BİRDEN!
VADİYE GELDİK KURTULDUK!
ASLANIM SİYAH KISRAK! DÜNYANIN EN HIZLI ATI OLDUĞUNU BİLİYORDUM. AMA ŞİMDİ HER KOŞUL VE DURUMDA GERÇEKLEŞTİREBİLECEĞİNİ ANLADIM.

ERTESİ SABAH, DOSTLARIMIZ ÇİFTLİĞE DOĞRU YOLA KOYULMUŞLARDI...

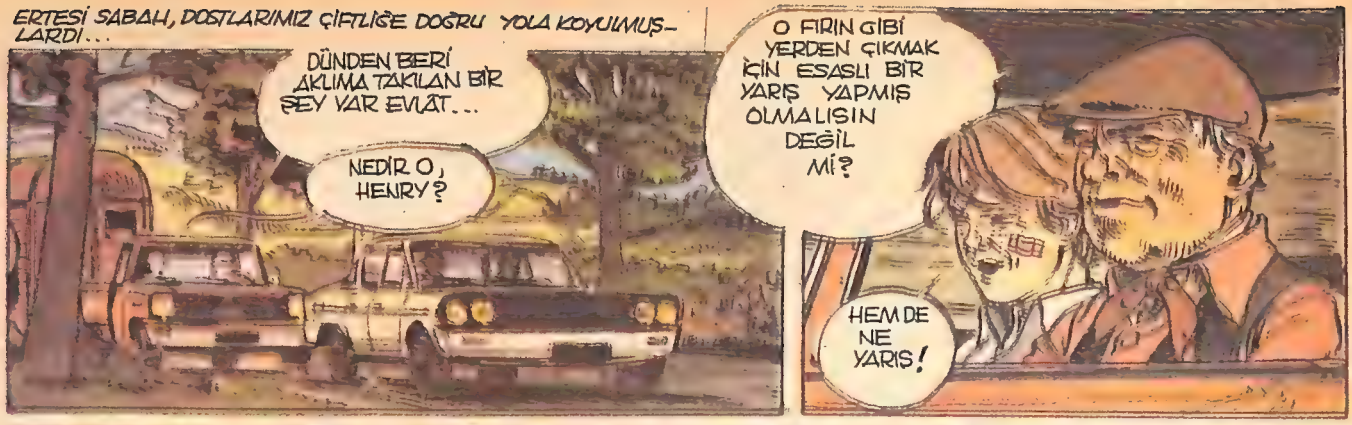

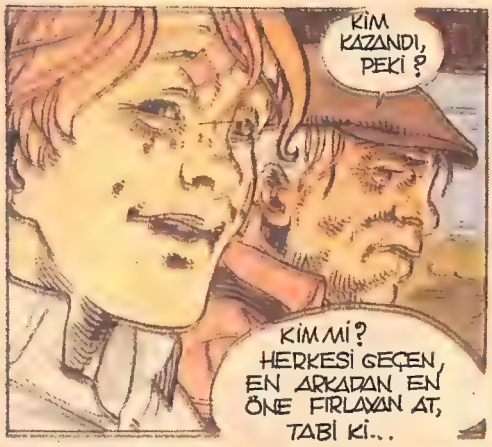

bilmece? bulmaca

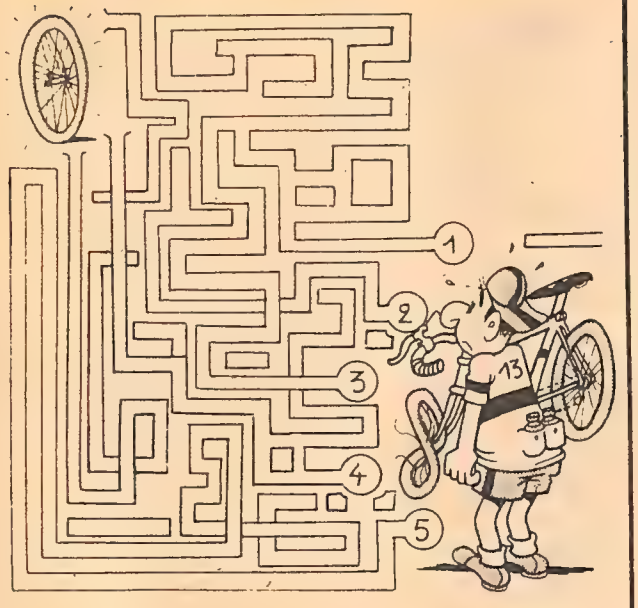

BİSİKLETÇİ

Bisikletçi bozulan tekerleğini, sol üstteki sağlam tekerlekle değiştirmek istiyor, ancak hangi yoldan gitmesi gerektiğine bir türlü karar veremiyor. Ona yardımcı olur musunuz?

ARABA: Küçük kare içindeki arabayı yapabilmek için parçalardan hangilerini almamız gerektiğini bulabilir misiniz?

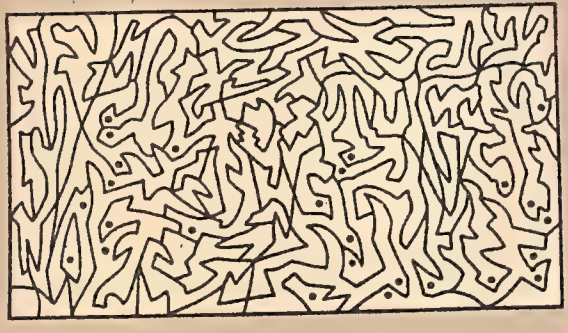

Noktalı yerleri boyayalım, bakalım ortaya ne çıkacak?

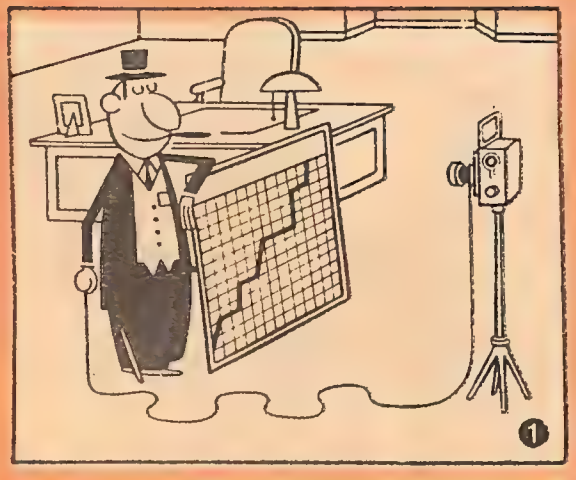

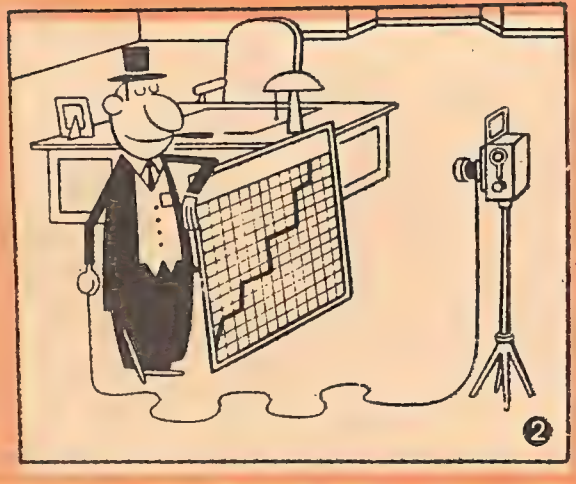

8 FARK Yukarıdaiki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

HAZIRLAYAN:
Hikmet
ALTINKAYNAK

GÜNLERİN GETİRDİĞİ, KARALAMA DEFTERİ GÜNCE

NURULLAH ATAÇ

CUMHURİYET döneminin yazarlarından **Nurullah Ataç,** 21 Ağustos 1898'de İstanbul'da doğdu. Dilimize **Hammer** tarihini çevirmesiyle ün yapan **Ata Bey**'in oğludur. Asıl adı **Nurullah Ata**'dır. **Ataç**'ın öğrenimi ilkokuldan sonra dört yıl kadar Galatasaray Sultanisi ile bir süre de Edebiyat Fakültesi'yle tamamlandı. Ama asıl resmi olmayan öğrenimi kendi kendine ve özel oldu. Fransızca öğretmeni olarak Nişantaşı Lisesi'nde başladığı öğretmenlik yaşamı, çeşitli illerde sürdü. Bir ara Ticaret Bakanlığı'nda görev aldı, ama yine öğretmenliğe döndü. Cumhurbaşkanlığı mütercimi oldu. Emekliye ayrıldıktan bir süre sonra, 17 Mayıs 1957'de Ankara'da öldü.

Edebiyata şiir yazarak giren (1921-1922) **Nurullah Ataç,** sonraları makale, deneme ve eleştirme yazılarıyla ün yaptı. Türkçe'nin inançlı bir özleştiricisi oldu. Cumhuriyet dönemi şairlerinin tanınmasında, Yeni Şiirin benimsenmesini sağlayanlar arasında yer aldı. Genç şair ve yazarları sürekli olarak destekledi. Yazılarını çeşitli gazete ve dergilerde yayımladı. Çeviri, deneme, eleştirme, günce kitapları çıkardı. Ölümünden sonra üzerine incelemeler yapılıp, kitaplaştırıldı.

EDEBİYATIMIZDAKİ YERİ

ATAÇ, dilci, çevirmen, deneme ve eleştirmeci yanıyla edebiyatımızda büyük bir ustadır. Türk dilini özleştirmek için sürekli bir çaba göstermiştir. Bunda da çağdışı yazarlara göre, aşırı bir tutum izlemiştir. Bu durumu eleştirenler için o hiç çekinmeden, "Aşırıyım ben, aşırılıktan çekinmek, düşüncelerimizin sonuna dek gitmekten çekinmek demektir." demiştir. Çoğunlukla devrik cümlelerle yazmış, yabancı sözcükler kullanmamaya, öz Türkçe ile düşüncelerini dile getirmeye büyük bir özen göstermiştir. Ataç, her yazısında yeni yeni sözcükler kurarak, "kendisine en yakışanı" seçmede başarılı olmuştur.

Edebiyatımızda deneme ve eleştirme yazarlığı deyince akla ilk gelen Nurullah Ataç'tır. Onun bu alandaki yazılarının etkisi 1940'lı yıllarla birlikte başlar. Ataç'ın eleştirileri heyecan ve duygularıyla birlikte değer yargılarına dönüşür. O bu konuda şu görüşü dile getirir: "**Deneme, bir yandan eleştirmedir. Bir konuyu alır, onu inceler, onun gereklerini bulmağa, göstermeye çalışır... Bunda bir yaratıcılık payı vardır: Denemeci şiirde, hikâyede, müzikte neler bulduğunu söylerken kendince bulunması gerekenleri de söyler. Yani kendi içini de dinler, kendini bir yana bırakmaz.**"

Deneme ve eleştirileri gibi, çevirileri de büyük bir öneme sahiptir. Yunan, Latin, Fransız, Rus ve daha birçok ulusların yazarlarından pek çok eser çevirmiştir. Bunlarda da anlatım biçimlerine büyük bir önem vermiştir. Bu konuda da şunları söyler: "**Bir söz, şöyle yolu yordamiyle, kendine en yakışan tilcik (kelime) lerle. kullanılan dilin gereklerine uygun olarak söylenmemiş mi geçin ondan!**"

ESERLERİ

Günlerin Getirdiği (1946), **Karalama Defteri** (1952), **Sözden Söze** (1952), **Ararken** (1954), **Diyelim** (1954), **Söz Arasında** (1957), **Okuruma Mektuplar** (1958), **Günce** (1960), **Prospero ile Caliban** (1961), **Söyleşiler** (1964), **Günce 1953-1955** (I. cilt 1972). **Günce 1956-1957.** Ayrıca **Ataç**'ın bütün eserleri **Varlık Yayınları** arasında yeniden ve toplu olarak yayınlanmıştır.

Ataç'ın çağdaş yazarlarla Fransız, Yunan, Latin, Rus ve Alman klasik yazarlarından yaptığı çevirilerin sayısı 50 kitabı geçer.

NURULLAH ATAÇ'tan Örnekler:

NEDEN BÖYLE YAZIYORUM

ÖNCE konuşma diliyle yazmağa özendim: Severim konuşma dilimizi de onun için. Doğrusu yalındır, yalındır ya, o yalınlığı ile gene de yazı dilimizden çok daha geniş çok daha ışıklıdır. Bir yol deneyin siz de: yazı dilinin bir türlü açıklayamadığı düşüncenlerinizi, duygularınızı konuşma dili, görürsünüz, kolayca anlatıverir... Olamazmış: konuşma diline sesimiz, yüzümüz, bakışlarımız, daha ne bileyim, ellerimizin kollarımızın oynamaları katılırmış ta bütün kolaylık onlardan gelirmiş. Öyle güçlü yardımcıları olmayan yazı dili ne yapsınmış... İnanmayın böyle diyenlere. Ak sazın (kâğıt) üzerine dizilmiş birtakım kara ücüklerden (harflerden) başka bir nen (şey) değil midir sanıyorlar yazıyı? Bilsinler ki kişinin, yazmasını bilen kişinin gözgüsüdür yazı: yüzyıllar arasından bize onu yüzü ile, bakışlarıyla gösterir, sesini çınlatır kulağımızda. Bizim yâzarlarımızdan Aşıkpaşazadeyi, Kabusname'yi çeviren Mercimek Ahmet'i, Fransızlardan Montaigne ile Voltaire'i okusunlar: bunca yıllar geçmiş aramızdan, gene de onlar bizimle konuşuyor, karşımıza dikilip söylüyor, yanımıza oturup fısıldıyor gibi değil midir onlar?

AHLAK

BENCE ahlakın bir kökü vardır: "Sana yapılmasını istemediğini sen de başkalarına yapma!" Bu buyruğun doğru olduğunu içinize sindiriniz; ona uyuyor musunuz, artık korkmayın, ahlaklı bir insansınız: Kimseye kötülük etmezsiniz.

Sana yapılmasını istemediğini sen de başkalarına yapma! Kolay gibi gözükür, ama kolay değildir bu... Size yapılmasını istemediğiniz işi siz de başkasına yapmayacaksınız, yani kendinizi onun yerine koyacaksınız, bencilliğinizden silkineceksiniz; sizin bir etiniz, kemiğiniz olduğu gibi, onun da bir eti kemiği olduğunu onun da acılar duyabileceğini düşüneceksiniz. O kadar da değil; sizin, size yapılmasını istemediğiniz birtakım şeyler var, siz de onları kimseye yapmıyorsunuz, yetmez ki bu. Belki o adam başka şeylerin de yapılmasını istemiyor, sizin aldırmayacağınız kimi şeylerden de sinirleniyor; kendinizi onun yerine koyacaksınız, o sinirlenmeyi anlayacaksınız, acısını düşüneceksiniz, artık o adama o işleri de yapmayacaksınız.

Siz yapmayacaksınız, ama sizin yapmamanız da yetmez. O adama başkalarının eziyet etmesine katlanıyorsunuz, "Bana dokunmuyorlar ya, bana ne?" diyorsunuz, kendinizi gerçekten onun yerine koymuyorsunuz demektir; size yapılmasını istemediğinizi siz başkasına yapıyorsunuz demektir. Çünkü siz, bir haksızlığa uğrarsanız, başınıza bir sıkıntı, bir felâket gelirse, size istemediğiniz bir şey yapılmasına çevrenizdekilerin kayıtsız kalması gücünüze gider, bütün dünyada yalnız kalmış olursunuz. Öyle ise, size yapılmasını istemediğinizi siz başkasına yapmamakla yetinmeyeceksiniz, başkasının uğradığı, çektiği sıkıntıyı, sizin yüzünüzden olmasa bile, gidermeye, hafifletmeye çalışacaksınız; hiç olmazsa onun acılarını siz de duyup ona yapayalnız olmadığını bildireceksiniz.

Ahlak sadece kötülük etmekten çekinmek değildir; başkalarının edecekleri kötülükleri de önlemeye çalışmaktır.

KİTAPLARININ KONULARI

GÜNLERİN Getirdiği, Karalama Defteri, Günce Ataç'ın üç önemli kitabıdır. Bunlardan ilk ikisi çoğunlukla edebiyat üzerine yazdığı deneme/eleştirilerdir. Günce ise, dil konusunda düşündükleridir. Her üçünde de Ataç, kendine özgü yazma biçimiyle, kendine özgü düşünceleriyle apayrı bir önemde, hâlâ da günümüz için geçerli bir değerdedir.

OKUMAK

BİR yazı okudum geçenlerde. Bir gazetede mi, bir dergide mi çıktı? kimindi? unuttum şimdi. Yalnız şunu biliyorum: beğenmedim o yazıyı. Yalnız beğenmemek de değil, iyice kızdım, tepem attı. Yazar, şu ağırbaşlı bilgin denen kimselerden olacak, öğütler veriyordu gençlere, kitabı nasıl okumalı, onu anlatıyordu.

Siz de bilirsiniz öylelerinin bu konuda neler söylediklerini. İyi seçeceksiniz okuyacağınız kitabı, değersizine para da vermiyeceksiniz, vaktinizi de harcamayacaksınız. Seçtiniz, iyisini buldunuz mu... Ama nedir iyisini bulmanın yolu? Olur olmaz kitabı almıyacaksınız, peki! olur olmaz kitabı almayınca da hangisi iyidir, hangisi kötüdür, nasıl anlıyacaksınız? Benim de şu sorduğuma bakın! Bilmez mişim gibi iyi kitabın nasıl seçildiğini Bilenlere sorarsanız, seçmişlere sorarsınız. Örneğin o yazıyı yazana sorarsınız, o bilir elbette hangi kitapların okunması gerektiğini. Ben adını bulamıyorum şimdi belleğimde, siz de yazısını görmemişsiniz, bilmiyorsunuz kim olduğunu. Tasalanmayın. Bunca eleştirmen var bu ülkede, yok diyorlar ya, gene bakıyorsunuz, bütün gazetelerde, dergilerde yaşlısından gencinden birçok eleştirmen. Onlara sorun, gösterirler size en iyi kitapları. Böylece seçmek için uğraşıp yorulmaktan da kurtulursunuz...

Şöyle okuyacaksınız, böyle okuyacaksınız diye gençlere öğüt vermeye kalkanlar okumanın ille bir ası sağlamasını isteyenlerdir. Bir şey öğretecek okumak, sonunda bir şey kazandıracak, yoksa niçin okuyasanız?... Ama ben bir şey söyliyeyim size: okumak, gerçekten okuma tiryakisi olmak, bir ası beklemeden, bir kazanç aramadan, sadece geçmişin yahut bugünün kişileri ile söyleşmeyi sevdiğimiz için, eğlenmek için okumaktır.

Aldırmayın okumak üzerine şunun bunun dediklerine. Benim dediklerime de aldırmayın. Belki siz bir ası, bir kazanç beklediğiniz için okursunuz, kitaplarınızın içine türlü türlü çizgiler çizmekten hoşlanıyorsunuz, bir kitabı pek beğenmişsiniz de baştan aşağı ezber etmek istiyorsunuz, ben ne karışırım? keyif sizindir, bildiğiniz gibi okuyun.

Tatlı Kahramanlar'ın sevimli ayısı Yogi..

"YOGİ" ile "BEN"

YOGİ'yi hepiniz tanıyorsunuz: Tatlı Kahramanlar'ın sevimli, saf, iyi niyetli ayısı... Bugünlerde ekranda onun bir arkadaşını daha tanımaya başlayacağız. Ama onun Yogi'den farkı, şu: Bir çizgi film kahramanı değil. Herhalde anladınız, pazar günleri saat 17.00'de ekrana gelen yeni dizi "Grizzy Adams"ın Ben adlı sevimli ayısından söz ediyoruz. Başına 1000 dolar ödül konan, bu nedenle dağlarda kaçak yaşayan adamın en iyi dostu olan Ben, aslında özel yetiştirilmiş bir ayı... Doğum yeri, bir hayvanat bahçesi... Çok küçük yaşta onu bir bakıcının yanına vermişler. Bakıcı uzun süre onunla ilgilenmiş. Böylece Ben bazı şeyleri anlar, kendinden istenen bazı şeyleri yapar hale gelmiş. "Grizzy Adams" dizisinde, bu yeteneklerini kullanacak. Bakalım, 13 bölüm devam edecek.

TV OKULU 2 AY SÜRECEK

TELEVİZYON Okulu adlı program, bazı değişikliklerle yeniden yayınlanmaya başladı. Bu değişikliklerin başında, "öğrenci sayısı" geliyor. Hatırlayacağınız gibi, 1982'de yayınlanan ilk "TV Okulu"nda, 4 öğrenci vardı. Bu kez ise, TV Okulu'nun tam 10 öğrencisi var.

Şubat ayıyla birlikte yayınlanmaya başlayan TV Okulu'nu yine Meral Öğretmen (Meral Açıkgöz) yönetiyor. Cumartesi pazar hariç, haftada 5 gün yayınlanması planlanan bu program, 50 bölümden oluşuyor. Yani ekranda yaklaşık 2 ay süreyle bizlerle olacak.

TV Okulu'nun başlamasıyla birlikte TV yayın saatlerinde de değişiklik yapıldı. Televizyon, hafta arasında 19.30 yerine 19.00'da TV Okulu programıyla başlıyor.

MİNİ SİNEMA-TV SÖZLÜĞÜ

CINEMASCOPE: Bir genişperde sistemi... Bu teknikle çekilen filmlerde iki "ek" mercek kullanılır. Bunlardan biri, çekim sırasında kameraya takılır. Bu mercek yardımıyla sahne "sıkıştırılarak" filme alınır. Gösterim sırasında, göstericiye takılan başka bir merceğin yardımıyla "sıkıştırılarak" alınan bu görüntü, perdeye iyice "yayılarak" yansıtılır. Bu teknikle çekilen ilk filmler 1952/53'de gösterime girmiştir.

CINERAMA: Bir başka genişperde sistemi... Film, üç ayrı kamera ile çekilir. Gösterim sırasında da üç ayrı gösterici, bu üç filmi aynı anda perdeye yansıtırlar. Bu teknik, özel bir sinema perdesine de gereksinim gösterir. Binlerce plastik çubuğun yan yana gelmesinden oluşan perde, üç ayrı göstericiden görüntüleri birleştirir.

SORUN SÖYLEYELİM

"Magnum adlı diziden tanıdığımız oyuncu şimdi ne yapıyor, yanıtınızda adresini de yazar mısınız?"

AYLA SARIÖZ (Adana)

Tom Selleck bir yandan film çeviriyor, bir yandan da "Magnum" dizisine devam ediyor. (Son çevirdiği filmle ilgili bir haber, kısa bir süre önce dergimizde yayınlanmıştı). Adresi sırada, adres köşesinde yakında yayınlanacak.

HAYAL GÜLERYÜZ (Ankara) James Dean hakkında duyduklarınızdan biri doğru, biri yanlış. Ünlü oyuncu, bir trafik kazası sonunda yaşamını yitirdi. Kazaya neden olan arabayı, kendisi kullanıyordu. Bu, doğru... Yanlış olan ise, şu: James Dean öldüğünde 27 değil, 24 yaşındaydı.

HER HAFTA BİR ADRES

OLIVIA NEWTON JOHN

c/o Electrola, Postfach 1240
5024 Pulheim
U.S.A.

HAYVANLAR EĞİTİLİYOR MU?

"Sinemalarda ve TV'de izlediğimiz filmlerde, köpeklere hayret ediyorum. Hepsi, çok marifetli oluyorlar. Bizim de köpeğimiz var ama o gördüğümüz şeylerin hiçbirini yapamıyor.

Evinde kedi, köpek, kuş besleyen birçok kişi, aynı şeyi merak eder ve sonunda "Sinema ile TV'de gördüklerimiz akıllı hayvanlar, bizimki yeteneksiz ve aptal" sonucuna varırlar. Oysa bu, yanlıştır. Çünkü sinema veya TV'deki filmlerde izlediğimiz hayvanlar, bu iş için özel olarak eğitilmişlerdir. O bir yana, bu filmlerin çoğunda tek bir hayvan yer almaz. Örneğin "Rin-Tin-Tin-" adlı film için aynı cins ve aynı yaşta, birbirine çok benzeyen 4-5 köpek uzun süre eğitilirler. Böylece her biri, belli hareketleri yapacak hale gelirler. Senaryo neyi gerektiriyorsa, o bölümde, o işi en iyi yapan köpek kullanılır.

ANGELA İLE ANCİN SAN ÖDÜL ALDILAR

AMERİKA'da her yıl sinema ve TV dallarında **"Altın Küre"** ödülleri dağıtılıyor. Bu yıl televizyon dalındaki en büyük ödüllerden ikisini, bizim de tanıdığımız sanatçılar aldı. Kadın oyuncu dalında verilen ödül, bu yıl Jane Wyman'ın oldu. Eski bir sinema sanatçısı olan Wyman ödülü TV'de izlemekte olduğumuz "Şahin Tepesi"ndeki Angela rolündeki başarısı nedeniyle aldı.

En iyi erkek oyuncuya verilen "Altın Küre" ise, **Richard Chamberlain**'in oldu. Ancak **Chamberlain** bu ödülü (Ancin-San) rolünde gözüktüğü **"Shogun"** dizisiyle değil, TRT-TV'de yakında gösterilmeye başlanacak **"Fırtına Kuşları"** adlı dizideki oyunuyla aldı. Chamberlain bu yeni dizide rahip rolünde oynuyor.

Richard Chamberlain...

KISA HABERLER

★ **"E.T."** filminden sonra, bizde de **"Badi"** adlı bir benzerinin çevrildiğini önceki haftalarda yazmıştık. İtalyanlar da **"E.T."**nin benzerini çevirdiler. Bu film de (E.T.V, yani **Extra Terrestrial Visitors**) İstanbul'da gösterime girdi.

★ **Christopher Reeve**, beklenen açıklamayı yaptı. Daha önce Süperman'dan bıktığı şeklinde söylentiler çıkan oyuncu, bir basın toplantısı düzenledi ve "Üç kez, Süperman oldum. Süperman-IV adlı filmde de aynı rolü oynayacağım ama bu son olacak. Bundan sonra Süperman rolünde oynamayacağım" dedi.

★ Geçen yıl İstanbul Sanat Festivali içinde yapılıp, büyük ilgi gören "Sinema Günleri" bu yıl da tekrarlanacak. 23 Nisanda bir çizgi filmle başlayacak olan **"Sinema Günleri-84"**, 6 Mayısa kadar sürecek.

★ Bu yıl Berlin Film Şenliği'nde üç filmimiz var. Şenliğin Enformasyon bölümünde **"Derman"** adlı film yer alıyor. Akdeniz Panoraması bölümünde ise "Ve Recep, Ve Zehra, Ve Ayşe" ile "Kardeşim" adlı filmler gösterilecek.

Christopher Reeve

DEMET İLE MEMET

TİYATRO AÇT, "Demet ile Memet" adlı çocuk oyununu, İstanbul'un iki ayrı semtinde başarıyla temsil ediyorlar. Oyun haftanın değişik günlerinde Şehir Tiyatroları Fatih Bölümü ile Kadıköy'deki Enis Fosforoğlu Tiyatrosu'nda oynanıyor.

Volker Ludwig'in "Max und Milli" adlı oyunundan uyarlanan "Demet ile Memet" iki bölümlük tatlı, sevimli, sürükleyici bir oyun... Müziklerini, Muammer Sun'un hazırladığı oyunda Salih Kalyon, Oya Küçümen, Reha Bilgen, Meral Koro ve Cem Küçümen oynuyorlar.

WALT DISNEY'İN 60. YILI KUTLANIYOR

WALT Disney, ilk uzun çizgi filmi olan **"Alis, Harikalar Ülkesinde"** için anlaşmayı 1923 yılında imzalamıştı. 1983 yılında, bunun 60. yılı doldu. Disney Stüdyoları'nı yönetenler, 60. yılı biraz gecikerek de olsa kutlama kararı aldılar ve bunun için **"Pamuk Prenses ve 7 Cüceler"** adlı filmi, yıllar sonra yeniden sinemalarda göstermeye başladılar.

Yapılan hesaplara göre **"Pamuk Prenses..."**i bugüne kadar 220 milyon kişi izlemiş. Bu filmden sonra, yine 60. yıl nedeniyle **"Miki'nin Noeli"** adlı bir başka film gösterime girecek. Yapımı hayli eski ama ilk kez 1984 yılında gösterilecek.

SİNEMA...TELEVİZYON...

ORMANLAR KRALI ROBİN

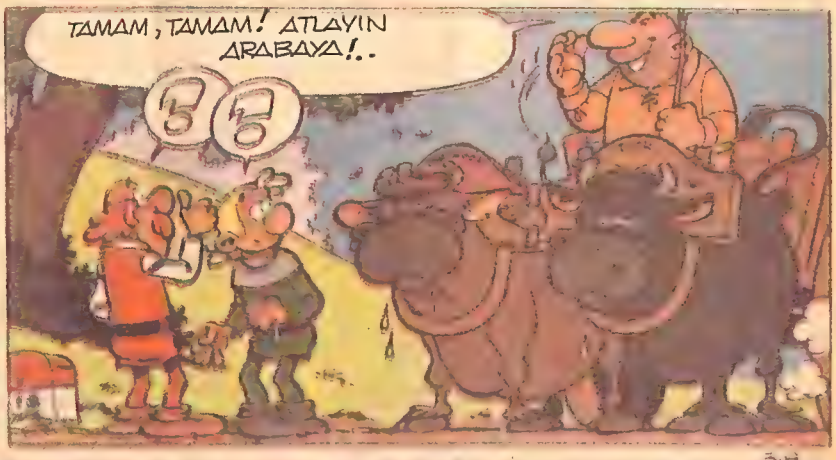

Copyright: Les Editions du Lombard - Milliyet Çocuk.

YABANCI GÖZÜYLE TÜRKİYE

9

İZMİR

BURSA'dan bir otobüsle İzmir'e giderken, dostlarım Bergama'ya da uğramak istediler. Ancak bize zaman kaybettireceği için onları bu isteklerinden vazgeçirdim. Çünkü programımız oldukça yüklüydü. Belki İzmir'de bile fazla kalamayacaktık. Kalmamamız iyi de olacaktı, sanırım. Çünkü İzmir körfezi giderek bir "Ölü Deniz" durumuna gelmişti.

Kentin iki yakasını bağlayan yoldan otobüsle geçerken kirlenen denizin pis kokusu, pencerelerin kapalı olmasına rağmen içeriye kadar geliyordu...

Otobüs yolculuğu dostlarımı yormuştu... Bu yüzden İzmir'de bir otelde dinlenmek istediler. Otobüs garajından bir taksiye binip, Basmahane'ye gittik. Ucuz bir otelde birer duş yaptıktan sonra akşam yemeği için dışarı çıktık.

İzmir'in eğlence merkezinin Kültür Park olduğunu duymuştum. Bu nedenle Basmahane çevresinde bir otelde kalmayı yeğlemiştim.

Kültür Park, gerçekten ilginç bir yer. İzmir'in göbeğinde böyle yeşillik alan, İzmirliler için büyük şans!

İzmir'de bulunduğumuz sıralarda uluslararası fuar henüz açılmamıştı. Ama gene de park çok kalabalıktı. Luna Park'taki eğlence yerleri, çayhaneler tıklım tıklım doluydu.

İstanbul'da içkili bir gazinoya gidip "Türk usülü" bir akşam geçiremeyiştik. Tüm Amerikalı dostlarım, böyle bir akşam yemeğini ısrarla önermişlerdi. Ancak buna İstanbul'da bulunduğumuz sürece bir türlü fırsat bulamamıştık.

Kültür Park'ta bulunan gazinolar, İstanbul'dakilerden farklı ydı. İstanbul gazinolarının oldukça pahalı olduğu söyleniyordu. Oysa İzmir'dekiler, içkisiz ve oldukça ucuzdular. Biz de böyle bir gazinoya gittik. Ancak, itiraf edeyim ki, hayal kırıklığına uğradık. Belki de henüz fuar başlamadığı için olsa gerek, gazinoda izlediğimiz gösteri, Las Vegas'ta gördüklerimiz gibi oldukça ticarî amaçla hazırlanmış bir şov'du...

Bereket Kordon Boyu'nda yediğimiz yemek ve özellikle kalamarın tadı damağımızda kaldığı için ertesi gün İzmir'den iyi izlenimlerle ayrılıyorduk...

İzmir'den sonraki ilk durağımız Selçuk ve Efes'ti... Efes dünyaca ünlü bir antik kent... Roma ve eski İyon kalıntılarının en iyi gözlenebildiği üç kentten biri Anadolu'da... Diğer ikisiyse Afrodisyas, bir diğeri de Bergama'daki Asklepion Kompleksi...

Ne yazık ki, bizler, Asklepion'u gezemedik. Ancak Efes ve Afrodisyas'ı görme olanağına kavuştuk.

Özellikle Efes çok güzel bir yer... Mermer caddeleri, muazzam tiyatrosu, tapınakları, tuvaletleri ve yamaç evleriyle, kitaplıklarıyla sanki yaşayan bir kent...

Efes'ten sonra yeniden Selçuk'a dönüp, oradan minibüsle Kuşadası'na geçtik. Kuşadası, bir dalgakıranla bağlanan kalesi, beyaz evleriyle tipik bir Akdeniz kasabası...

Biz Kuşadası'ndayken, iki yabancı gemi yüzlerce turisti birkaç saatliğine Efes'i gezmeleri için limana getirmişti. Kuşadası'ndaki çarşının İstanbul'daki Kapalı Çarşı'dan hiç farkı yok. Gene beş-altı dili rahatça konuşan satıcılar, gene pazarlıklar, gene büyük bir gürültü... Ancak bu gürültü, gemiler gidince yerini lokanta ve çayhanelerin hoparlörlerinden yükselen müziğe bırakıyor...

SÜRECEK

BALON ŞENLİĞİ

BALON deyince aklımıza önce, sokakta çocuklara satılan rengârenk balonlar gelir. Bir zamanlar balon deyince aklımıza hava ulaşımı amacıyla yapılan, ancak bugün, giderek bir amatör spor dalı olarak bilinen ve altlarında birer sepet taşıyan BÜYÜK BALONLAR gelmektedir.

Bu balonlar, sepette bulunan kişinin (pilotun) istediği yönde ve yükseklikte gitmesini sağlayan kumanda sistemiyle donatılmıştır.

Balonlar, çeşitli renkte ve desende olabilirler. Örneğin, New Meksiko'da **Albukerk**'te geçen yıl yapılan bir Uluslararası Şenlik'te, insan yüzlü balon herkesin ilgisini çekmiştir. **Edna** ve **Greg Thomson** adlı bir çift bu şenliğe katılırken, her yerde ilgi çekecek bir balon yapmak istemişler ve bu yüzden balonlarının üzerine **Oklahoma Üniversitesi** Rugby (Amerikan Futbolu) takımının miğferlerinden birinin resmini yapmışlardır.

Bir başka değişik balon da **Nu-West Development** şirketi tarafından kulübe biçiminde yaptırılmıştır. İnşa ettiği evlerin reklamı için bu yola başvuran şirket yetkilileri bu yöntemle istedikleri amaca ulaşmışlardır.

Biçimleri ister olağan ampul biçimi, isterse olağandışı ev ya da insan yüzü biçiminde olsun, tüm balonların ortak yanı, içlerinde dışarıdaki havadan daha sıcak, ya da daha hafif havanın bulunmasıdır. Pilotun başının hemen üzerindeki havagazı memesi, havayı balonun içine ısıtarak verir. Sıcak hava balonu yükseltir. Isı arttırılacak

olursa balon daha da yükselir.

Balon'un tarihçesi bundan 200 yıl öncesine dayanır. 1783 yılında ilk balonla gezi Paris kenti üzerinde 9 km.'lik bir uzaklığın 25 dakikada alınmasıyla gerçekleşmiştir. Bu olayı gözleyen Amerikalı diplomat **Benjamin Franklin**, izlenimlerini daha sonra Amerika'daki balonculara anlatmış ve onlara cesaret vermiştir.

Geçtiğimiz yıl, **Harvey Hubbell** adlı bir Amerikalı, bu olayın anısına yaptığı bir balonun üzerine Benjamin Franklin'in bir portresini yapmış ve adını **Ben Franklin** koymuştur... Portre, balonun her iki yanında yer almakta ve uç kısmında 13 sömürgeyi simgeleyen 13 yıldız yer almaktadır...

Hubbel, balonunu göstermek ve yarıştırmak için sık sık şenliklere katılmış ve bazı yarışmalarda Benjamin Franklin'in küçük portresinin bulunduğu el ilanlarını dağıtmaktan geri kalmamıştır. Hubbel'in hava gemisinin saatte 13 km. hıza ulaştığı belirtilmektedir.

Desenli balonların içinde en ilginç olanları, belki de **"Bayraklı"** ve **"Şato"** modelleridir. **"Yeni Dünya"** olarak adlandırılan 24 bayrak taşıyan balonun yönetim mekanizması yoktur, yani rüzgâr nereye götürürse o yöne gitmektedir. "Şato" biçimindeki balon ise New York'lu **Malcolm Forbes** tarafından yaptırılmıştır. Fransa'daki Balleroy Şatosu'ndan esinlenen Forbes, balonunu ilk kez 1982 yılında Uluslararası Balon Toplantısı'nda halka tanıtmıştır. Şişirilmesi yarım, söndürüp katlanması ise bir saat süren bu balonun havası, bacadan ve pencerelerin yanındaki deliklerden çıkmaktadır.

Günümüzde balonlar reklam amacıyla da kullanılmaktadırlar. Paris'in ünlü alışveriş merkezi **Rue Royale**'de geçtiğimiz yılbaşı yaklaşık onbeş kadar balon iki hafta boyunca, caddeyi süslemiştir. Aynı zaman 21 Kasım 1783'te ilk balonun uçuşunun anısını simgeleyen bu olay, haftalarca Parislilerin ve kente gelen turistlerin ilgisini çekmiştir.

KOCA BEBEK

Koca bebek... Nuka, New York Akvaryumu'nda yaşıyor. Buradaki iki yetim denizaygırından biri. Resimde Nuka'yı biberonla doyuran Donna ise, 15 yaşında. Babası bu akvaryumda çalışıyor. Donna günlerini burada suaygırlarını beslemekle ve onların temizliklerine yardım etmekle geçiriyor ve "onları görür görmez sevdim. Şimdi ise birbirimizden hiç ayrılmıyoruz" diyor.

Keyifli

Süleyman Bulut

SİSLİ BİR GÜN

HEP diyorum ya, avcılık garip meslektir; yani tuhaflıklarla doludur. Kimi acıklı, kimi gülünç tuhaflıklardır bunlar.

Böyle olaylardan biri, bir kış günü geldi başımıza.

Taşları çatlatan, ağaçların çıplak dallarını titreten bir kış başlamıştı. Yağmur bırakıyor, kar başlıyordu; kar bırakıyor, rüzgâr başlıyordu koşmaya. Havada uçan kuş, yerde koşan hayvan ne yapacağını bilemez, şaşırır kalırlar bir süre.

Fırsat bu fırsat; Keyifli, beni duvardan indirip, sırtına oturtur:

— Kalk gidelim, gidelim de şu bizim şaşkınları görelim bir.

Bu sefer de böyle oldu, gittik.

Dereden geçtik, kayadan sektik, tepeden aştık ve bir çalılığın arkasında iki tavşan seçtik. Hah hah ha, diye güldü Keyifli. Bana döndü sonra:

— İyi saçmalayacaksın, dedi.

Eh, sanatım bu benim: Bummmmm; ettim, iki tavşan torbamıza girdi.

Keyifli;

— Bugün, iyi iş olacak Gökgürültüsü, derken ortalığı birden sis kapladı. Öyle bir sis ki iki metre önünü göremiyorsun. Biraz bekledik, sis dağılır mı acaba, diye, dağılmadı. Keyifli:

— Geri dönelim, bu siste av olmaz ki, dedi.

Omuzuna astı beni, tam geri döneceğiz, baktık yol yok. Sis gittikçe yoğunlaşmış, yolu da kaybettirmişti. O yana koştuk, bu yana koştuk, çıkartamadık yolu. Dağda, bayırda kaybolmaktansa bir yere oturup, sisin biraz dağılmasını bekleyelim, diye düşündük.

Kocaman bir meşe ağacının dibinde, üstü yapraklarla örtülü bir yükselti gördük. Kuytu bir köşeydi, meşe ağacı rüzgârın önünü kapatıp, koruyordu burayı. Yükseltinin üstüne geçip oturdu

Resim: Deniz Akşekerci

Keyifli. Beni de ağaca dayadı. "Oh! ne kadar da sıcak burası", dedi. Gerçekten de oturduğumuz yer sıcacıktı. Ama, hava gittikçe soğuyordu. Sizin anlayacağınız, altımız sıcak, üstümüz soğuktu. Üstelik Keyifli'nin karnı da acıkmıştı.

— En iyisi, dedi Keyifli, ben biraz çalı çırpı toplayayım da, şurada bir ateş yakalım. Hem ısınırız hem de kendime yiyecek bişeyler hazırlayayım.

O gitti. Birden, kundağımın üstünde duramayıp, paatt! diye yere düştüm. Öyle ani oldu ki bi, şaşırıp kaldım. Sonra kendi kendime düşününce, sanırım yer sarsıldı, onun için düştüm, dedim. Keyifli bir kucak dolusu çalıyla döndüğünde, ona söyledim hemen:

— Keyifli ben düştüm.

Gözlerine inanamadı Keyifli.

— Niye? Niye düştün?

— Bilmem; sanırım yer sarsıldı.

— Yok canım, dedi Keyifli, yer sarsılsa ben de duyardım; seni dengeli oturtmadım, ondan oldu belki de... Neyse, bi yanın acımadı ya?

— Yoo, dedim, düştüğüm yer yumuşaktı...

Keyifli, çalıları üstüste yığdı, bir kibrit çakıp tutuşturdu. Onlar çıtır pıtır yanmaya başlasın... Bizimki, torbasından tavşanlardan birini çıkardı.

— Nefis bir ziyafet olacak Gökgürültüsü

Daha sözünü tamamlayamadan, önce bir homurtu işittik, daha sonra acı bir bağrış!.. derken, üzerine bastığımız yer sallanmaya başladı. Bir anda kendimizi havada bulduk; sonra küütt! diye yere düştük. O da ne? Tepemizde gözleri yuvarlarından fırlamış bir ayı, dişlerini gıcırdatarak bize bakmıyor mu? Keyiflinin gözü bende ama, ben bir tarafa savrulmuşum, o bir tarafa!

— Bu sefer işin bitik Keyifli, diyorum ki, ayı bizi bırakıp aşağıya doğru bağırarak koşmaya başladı. Arakasından alevler, dumanlar yükseliyordu.

Meğer, zavallı ayı kış şaşkınlığı içinde bu ağacın dibine sinmiş. Üstünü de yapraklar örtünce, orada öyle kalmış. Biz ne bilelim ya, gelip üstüne oturduk. Dahası, bir de ateş yaktık.

Keyifli:

— Hadi Gökgürültüsü, dedi, çabuk tüyelim burdan, şimdi o ateşini söndürdü mü buraya damlar yine...

Sis varmış, yolu kaybedermişiz, umurumuzda değildi artık, hemen ağaçların arasına daldık.

ANADOLU EFSANELERİ

Yalvaç Ural

PHILEMON ile BAUKİS

(Ihlamur ile Çınar'ın öyküsü)

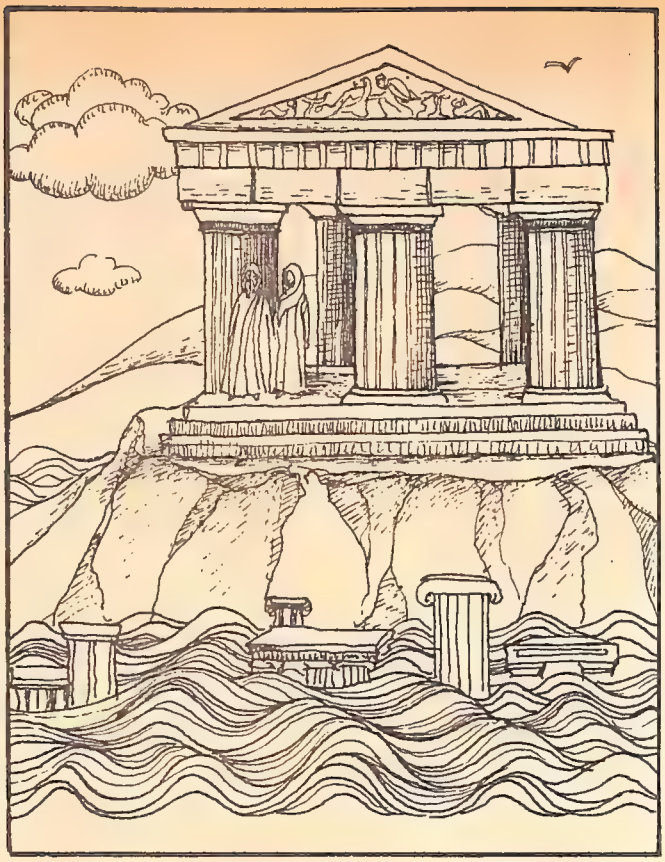

YUNAN efsanelerinin yanında Anadolu'ya ait efsanelerin bir başka ayrıcalığı vardır. Anadolu efsaneleri duygu ve insancıllık açısından ayrı bir özellik gösterirler. Buna en yakın örneklerden biri de **Philemon ile Baukis** yani **Ihlamur Ağacı ile Çınar Ağacı**'nın efsanesidir.

Bir zamanlar Bergama çevresindeki dağlardan birinde ulu bir ağaç varmış. Bu ağacın özelliği, yarı gövdesinin çınar, öbür yarı gövdesinin de ıhlamur ağacı olmasından ileri gelirmiş. Yöre halkı bu ağacı birbirine anlatır ve ona dair çeşitli öyküler bulunduğunu söylermiş. Bu öykülerden en yaygın olanlarından biri şu:

Tanrı Zeus Olympos Dağı'nda sıkıldığı günlerde **Hermes**'i de yanına alıp insan görünümüne girerek köyleri, kentleri dolaşırmış. İşte böyle günlerden birinde **Frigya** dolaylarında bir kente gitmiş ve hangi evin kapısını çaldıysa hiçbiri açılmamış. Tanrı konuğu olarak bu kente gelen insanlara bütün kapıların kapalı olamayacağı varsayımından hareket ederek kentteki bütün evleri dolaşmaya karar vermiş. Daha önce de olduğu gibi yine hiçbir kapı kendisine açılmamış. Ta ki, en son gittiği yoksul, yıkık, dökük bir kulübe **Zeus**'la **Hermes**'e kapılarını açmışlar. Bu ev **Baukis ile Philemon** adlı yaşlı bir karı-kocanın eviymiş. Evlerinde ne hizmetçileri ne de öyle konuk ağırlayacak eşyaları varmış. **Zeus** ile **Hermes**'i güler yüzle evlerine konuk etmişler. Hemen ellerinde olanla onlara yemek yapmışlar, temiz havlular çıkarıp ellerini yüzlerini,ayaklarını yıkadıktan sonra odadaki iki tahta sedir üzerine serdikleri çuhalarla onları dinlenmeleri için yatırmışlar. Bir ara **Philemon** büyük bir testi içinde sofraya şarap getirmiş ve konuklarına sunmuş. Kupalar durmadan boşalıyor **Philemon** da onları doldurup yormuş.Ama bir ara bakmış ki şarabın bitmesi gerekirken hiç arkası kesilmiyor o kupalara testiyi eğdikçe durmadan şarap dökülüyormuş. İşte o zaman **Philemon**'la karısı bu iki konuğun tanrı olduğunu anlamışlar ve önlerine eğilerek bir kusur yaptılarsa bağışlanmalarını istemişler. **Tanrı Zeus,** ayağa kalkmış ve demiş ki: "Hadi bakalım gelin benimle" ve hep birlikte **Zeus**'la **Hermes** önde **Philemon** ile **Baukis** arkada bir tepeye tırmanmaya başlamışlar. Tepeden aşağıya baktıklarında tüm kent sular altındaymış. Yalnızca iki ihtiyarcığın yaşadıkları o küçük kulübenin yerinde mermer bir tapınak gözüküyormuş.Zeus ihtiyarlara dönerek:

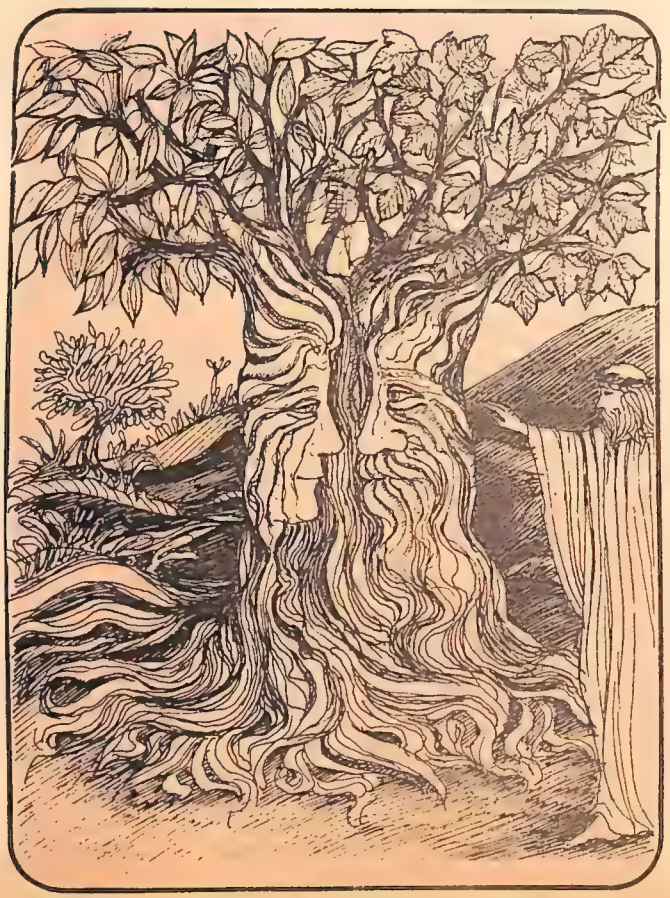

— "Ey **Philemon** ve **Baukis,** bana gösterdiğiniz konukseverliği ödülsüz bırakmayacağım. Dileyin benden ne dilerseniz" demiş. İki ihtiyar aralarında konuştuktan sonra Zeus'e şöyle demişler:

— "Biz ikimiz de yaşlı insanlarız. Birbirimizden hiç ayrılmadık. Bu yüzden bize birbirimizin acısını göstermemek için ikimizi de aynı günde ölüme gönder. Zeus yaşlı karı-kocanın bu dileklerini kabul etmiş. İki ihtiyar, yıllarca tapınağın bekçiliğini yaptıktan sonra, bir gün ikisi birden ölmüşler ve gömüldükleri yerden bir ağaç sürgün vermiş. Bu ağacın yarısı **Baukis** yarısı da **Philemon**'müş. Yani bugünkü çınar ağacı ile ıhlamur ağacı. İşte **Bergama** yöresindeki dağdaki bir yanı çınar bir yanı ıhlamur olan tek ağaç bu iki ihtiyarın efsanesini anlatır.

bilmece? bulmaca

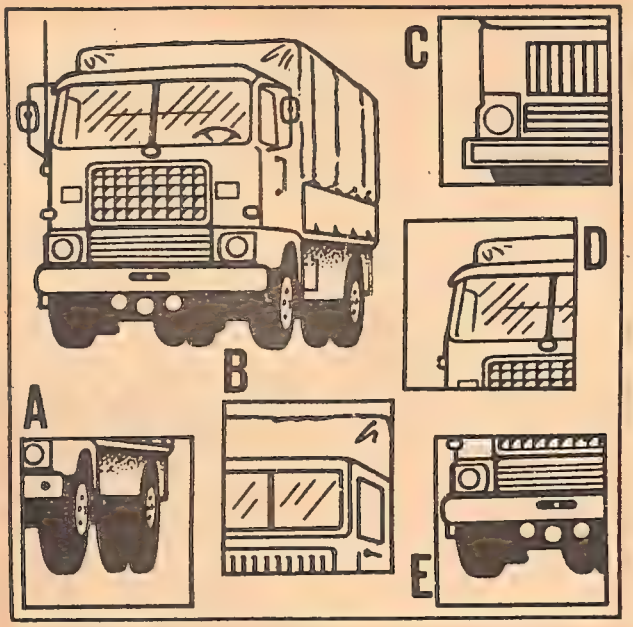

KAMYON: Kare içindeki parçalardan yalnızca biri soldaki kamyon resminden alınmıştır. Hangisi olduğunu bulabilir misiniz?

GİYSİLER: Giysilerdeki resimlerin her biri bir ülkeyi simgeliyor. Bu ülkeleri tanıyabilir misiniz?

GEÇEN SAYININ YANITLARI

MATEMATİK: 13–5–7+4+5–6+6+1–5+1–2+1+2–1=7

ŞEKİLLER: 12 numaralı şekil.

KARE: Bir tane kare var.

7 BENZER: 1– Duvardaki lamba ile sehpanın ayağı 2– Saksının altındaki çekmece kolu ile öbür resimdeki çekmecenin kolu 3– Televizyonun düğmesi ile perdenin toplandığı yer. 4– Duvardaki lamba ile saksı 5– Koltuğun deseni ile saksıdaki çiçek 6– Televizyonun üstündeki vazonun parıltısı ile abajurun arta kısmı. 7– Kanepenin ayağı ile masanın üstündeki resmi tutan destek.

RESİM VE GÖLGE: Adamın burnu, kulağı, çenesi, eli, kolu, gömleğinin yakası, bacaklarının arası. Taşıtın üst kısmı, orta kısmı, burnu, motor kısmı.

ŞAPKALAR: 2 ve 6

BENZERLİKLER: A ve D'de kanat. A ve F'de boyun B ve C'de baca. B ve F'de ibik. C ve E'de saç. D ve G'de postal bağı. E ve G'de kedinin ağzı.

ORTAK ŞEKİLLER: Resimler arasında ortak şekiller bularak A'dan I'ya ulaşabilir misiniz?

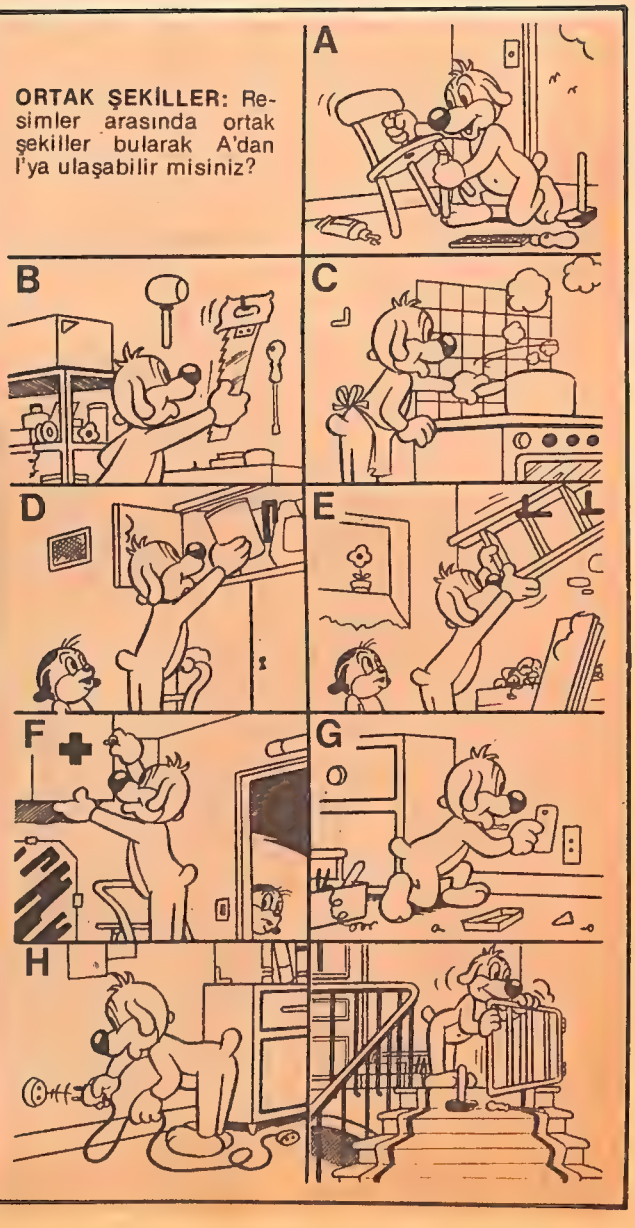

Copyright: Dargaud Editeur-Milliyet Çocuk

ŞİMDİ SIRA DERSE GELDİ. ÖNCE DİLBİLGİSİ. BANA M HARFİYLE BAŞLAYAN YÜZ KELİME SÖYLE...
M HARFİYLE BAŞLAYAN MI?

EVET! MASA, MOR, MAKARA, MİKA, MERCİMEK, MANTAR GİBİ.

BU OYUN HİÇ TE HOŞUMA GİTMEDİ - - -

BU OYUN DEĞİL, DERS. KATILMAK İSTEMİYORSAN ÇENENİ TUT. SUÇLAMANIN ANLAMI YOK.
SİZİ BURAYA DAVET EDEN OLMADI. KENDİNİZ GELDİNİZ.

BURADAN HEMEN GİDİYORUM. BİR DAHA DA BU APTAL YERE ADIM ATMAYACAĞIM.
İYİ OLUR HERHALDE.

NEYSE, BUNA DA ŞÜKÜR. HİÇ OLMAZSA SALDIRGAN DEĞİLLER. BİR DE ONLARLA UĞRAŞABİLİRDİM.

NEYSE ONLARDAN KURTULDUM. NE HALLERİ VARSA GÖRSÜNLER. BEN KENDİ İŞİME BAKAYIM.

AAA! BİR AĞAÇ KOVUĞU. KAPISI DA VAR.

KAPI AÇIK. İÇERİDE KİM VAR ACABA?

OH! BU DA NE?

İKİ TARAFI KAPILARLA DOLU UZUN KORİDOR. YENİDEN BAŞA DÖNDÜK. KÜÇÜK ANAHTAR BIRAKTIĞIM YERDE DURUYOR.
BAŞTAN BERİ GÖRMEYİ İSTEDİĞİM O MUHTEŞEM BAHÇEYİ NİHAYET GEZECEĞİM.
NASIL KÜÇÜLECEĞİMİ BİLİYORUM. BU MANTARDAN BİR PARÇA YEDİM Mİ TAMAM.
UMARIM KÜÇÜLÜRÜM.
TAMAM İŞTE OLDU.
BU KAPIYI AÇTIM MI, İŞ BİTTİ DEMEKTİR.
NİHAYET OLDU. TANRIM NE GÜZEL YER.
HERŞEY GÜZEL. HARİKA KOKUYOR. SANKİ DÜŞ GÖRÜYORUM.
DOĞAYLA KUCAK KUCAĞA YIM. ŞU KIRMIZI GÜLLERE BAK.
AMA! BU DA NE? GÜLLER BOYALIYMIŞ.
HEY! BEŞLİ, YEDİLİ! BEKLEYİN GELİYORUM.

ÇABUK OL, ÇABUK OL! BİTİRELİM!
HEY MAÇA ALTILISI DİKKAT ET. KIRMIZIYI FAZLA KAÇIRIYORSUN. BİRAZ SÜR, YETER.
KABAHATİ BAŞKASININ ÜSTÜNE ATMAYI BAYILIRSIN!
DEVAM ET, MAÇA YEDİLİSİ. BU İŞİ ÇABUK BİTİREMEZSEK KRALİÇENİN BİZİ NE YAPACAĞINI ÇOK İYİ BİLİYORSUN
ANLADIN MI?
SENİ İLGİLENDİRMEZ SALAK MAÇA İKİLİSİ.
BUAPTAL LÂLE SOĞANLARINI YEMEK SOĞANI DİYE MUTFAĞA GÖTÜRDÜ, BİLİYOR MUSUN?
OLAMAZ!
OLSUN, SOĞAN SOĞANDIR.
AFFEDERSİNİZ NEDEN BU GÜLLERİ KIRMIZIYA BOYUYORSUNUZ?
NEDEN Mİ, ÇOK BASİT. BURAYA YANLIŞ RENKTE GÜL EKMİŞİZ. KRALİÇE GÖRÜRSE KAFAMIZI KOPARTIR. BİZ DE KIRMIZIYA BOYAYIP YUTTURACAĞIZ.
KENDİ RENKLERİNDE KALSALAR DAHA GÜZEL DEĞİL Mİ?
LÂF ANLATACAK HALİMİZ YOK. SİZ KRALİÇEYİ TANIMAZSINIZ.
AH! ÇOK GEÇ!
BU SESLERDEN ANLAŞILDIĞINA GÖRE ÇOK ÖNEMLİ BİRİ GELİYOR. ŞURAYA SAKLANAYIM.
KRALİÇE BU. YANINDA DA DAVETLİLERİ VAR.

Sürecek

Dahiler de Öğrenciydi

GERHARD PRAUSE

ALFRED NOBEL

DİNAMİTİN bulucusu, ünlü İsveçli kimyager **Alfred Nobel,** acılı bir çocukluk dönemi geçirdi. Babası hep yanlış işlere yatırım yapmış, İsveç'te ilk kez kurduğu lastik eşya fabrikası iflas etmişti. Alacaklıların elinden kurtulmak için de Finlandiya üzerinden Rusya'ya kaçmıştı. Geride bıraktığı karısı, küçük bir süt ve sebze dükkânı açarak dört çocuğunu besleyip büyütebilmişti. Bu arada çocuklar Hans Christian Andersen'in **Kibritçi Kız** masalındaki gibi, sokaklarda kibrit satarak, evlerine katkıda bulunmuşlardı.

Alfred Nobel, babasının iş bakımından güç durumda olduğu günlerde, 1833 yılında **Stockholm**'de doğmuştu. Küçük **Alfred,** alabildiğine zayıf ve sağlıksız bir çocuktu. Daha sonra bu konuda şunları yazacaktı: **"Beşiğim sanki ölü yatağıydı, annem yıllarca umutsuz bir sevgiyle titrek bir alevin sönmesini önlemek istiyormuş gibi baktı bana... Nefes alacak gücüm yoktu. İnleyerek hiçliğin sınırında dolaşıyor, en derin acılarda ölümü artık özlenen bir hedef gibi görüyordum."**

Yaşamı boyunca hasta ve yalnız bir insan kalan **Nobel,** çocukluk anılarını unutmak istemişti her zaman. Sekiz yaşında Stockholm'de **"St. Jacob Okulu"**na gönderilmiş, orada çok iyi bir öğrenci olarak seçkinleşmiş, tüm derslerden yüksek notlar almıştı. Dahası 82 kişilik sınıfta üçüncülük kazanmıştı.

Rusya'ya kaçan babası St. Petersburg'da bir makine fabrikasına ortak olmuştu. Ailesini yanına çağırdı. Bunun üzerine **Nobel,** okulunu bırakmak zorunda kalmış, bir daha da okula gitmemişti.

Parasal durumu düzelen baba, borçlarını ödeyip yurda döndükten sonra oğluna özel kimya ve İsveç edebiyatı dersleri verdirmiştir.

Nobel, babasının fabrikasında çalışmaya başladı. Bu arada **nitrogliserin** üzerinde deneyler yapıyordu. En sonunda **nitrogliserin** kullanarak bir patlayıcı yapmayı başardı. Bu çok korkunç bir patlayıcı maddeydi. Bulunduğu yerlerde o kadar çok kazaya yol açıyordu ki, İsveç halkı **Nobel**'i halk düşmanı ilan etmek zorunda kalmıştı.

Nobel, buna karşın çalışmalarını durdurmadı, **"dinamit"**i buldu. Daha sonra buluşları ve fabrikalarıyla dünyanın en varlıklı insanları arasına giren, Paris'teki villasında **Victor Hugo** gibi, büyük edebiyatçıların katıldığı toplantılar düzenleyen **Alfred Nobel,** kendi kendini eğitmiş, bu arada yabancı diller öğrenmişti...

Nobel, edebiyata da meraklıydı. Birçok roman, piyes yazmıştı. Yalnız bunlar kendisine pek ün kazandırmamıştı. Öte yandan **Nobel,** sürekli hastalıklardan şikâyetçiydi. Bu yüzden de sinirleri adam akıllı bozulmuştu. Dinamiti bulduktan sonra bunlara bir de vicdan azabı eklendi. Barışçı amaçlarla ortaya çıkardığı dinamit, dünyanın her yerinde binlerce insanın ölümüne, binlerce insanın yuvasının yıkımına neden oluyordu. Bu vicdan azabından kurtulmak için kazandığı bütün paraları kendi adıyla anılan **Nobel Vakfı**'na bırakıp, barışçı amaçlar için çalışanlara **Nobel Armağanı** biçiminde verilmesini vasiyet etti. Vasiyetinde şöyle demişti: **"Yaşamla bağdaşmaları güç olan rüyacılara yardım etmek istiyorum."**

Alfred Nobel, 1869 yılında 63 yaşındayken yaşama gözlerini yumdu. Dinamiti bulduktan sonra, sürekli olarak saldırılara uğradı. Ancak o buluşunu barışçı ve insancı amaçlar için yaptığını savunmuş, savaşı **"şiddetin şiddeti, tüm cinayetlerin en büyüğü..."** olarak tanımlamıştı.

Bu sizin sayfanız. Resimlerinizi, karikatürlerinizi, şiirlerinizi bekliyoruz.

OKURDAN OKURA

GÜLLER

Sordum kırmızı güle, kimsin sen
Kırmızı gül gülümsedi bana
Kokulu güzel çiçeğim dedi
Sordum pembe güle, kimsin sen
Söyledi adını pembelerin güzeliyim dedi.

Sordum sarı güle niye sen soğuksun.
Söyledi bana adım üstünde soğuğum işte
Sordum mavi güle kimsin sen mavi gül söyledi:
Mavilerin güzeliyim dedi.

Sordum beyaz güle hiç kirlenmez misin sen
Söyledi beyaz gül. Kendimi korurum dedi.
Sordum siyah güle kimse seni niçin sevmez
Hıçkırdı ağladı ben siyahım uğursuzluk getiririm dedi

Sordular güller bana
Kimsin sen
Heyecanlandım birden
Hepinizi koruyan bir kızım dedim.

Nadir DEĞİRMENCİ

KUŞLARLA

Uçup durur durmadan
Gökyüzü kararmadan
Sevinci yel olmadan
Ötüşü bitene kadar
Kuşlarla

Pencereme kondu dün
Minik minik serçeler
Bakıp bakıp yüzüme
Şarkılar söylediler.
Yem istediler benden

Koydum önlerine
Bir taş bulgur
Yediler, bitirdiler
Sonra bana bakıp
En güzel şarkılarını
Benim için söylediler
Sonra uçup gittiler
Bakakaldım arkalarından
Kuşlarla arkadaş olmak
Ne güzel.

Işıl ULUSOY

AĞAÇ SEVGİSİ

Ağaç sevgi ister,
Büyüyüp serpildikçe
Kuşlar ötüşürler
Yeşerdiğini görünce.

Ağaç dediğin fidan
Zamanla olur orman.
Sen onu seviyorsan
Yeşilden olur dünyan.

Erdoğan BEKTAŞ

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiyenin her köşesinden arkadaşlar edinmek isteyen okurlarımız, bu köşeden yararlanabilirler.

HAKAN MÖREY: 14 yaşındayım. Orta okul sona gidiyorum. Özel zevklerim arasında kartpostal ve para kolleksiyonu yapmak gelir. Ayrıca basketbol oynamak ve müzik dinlemekte özel zevklerim arasındadır. Yaşıtım olanlarla yazışmak istiyorum. Adr: Karayolları Koop. Evleri Sok. No: 2 Siverek/URFA.

AYŞE ACAR: Ben 14 yaşında orta sona gidiyorum. Özel zevklerim kitap okumak, televizyon izlemek, çeşitli kolleksiyonlar yapmak, sporla uğraşmaktır. Mektup arkadaşı olmak isteyen arkadaşlarım fotoğrafını da gönderirse memnun olurum. Adres: Gümüşlü Mah. 52. Sok. Elver Apt. No: 10/1 AMASYA.

MURAT NAMAL: 13 yaşındayım. Orta 3. sınıfa gitmekteyim. Boş zamanlarımda müzik dinlemeyi ve kitap okumayı seviyorum. Yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: 347. Sok. No: 67 Şirinyer/İZMİR.

ŞAHAN ŞAHİN: 10 yaşındayım. İlkokul 4. sınıf öğrencisiyim. Özel meraklarım arasında müzik dinlemek, pul ve para kolleksiyonu yapmak gelir. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Bahçelievler Mah. Buldanlı Sok. No: 80/6 ZONGULDAK.

EMİNE İMRİE: 14 yaşındayım. Orta 2'ye gidiyorum. Boş zamanlarımda müzik dinler, spor yaparım. Yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Tepebaşı Orta Okulu Sınıf: 2-D No: 711 ESKİŞEHİR.

NİHAT EREN: 14 yaşındayım. Özel zevklerim müzik dinlemek, pul biriktirmek, kitap okumak ve spor yapmaktır. Yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Şirinevler Bağlar Mevkii 20. Durak H. Tahsin Sok. No: 7 Şirinevler/İSTANBUL.

ŞÜKRAN KORKUT: 13 yaşındayım. Orta okul 3. sınıf öğrencisiyim. Müzikten kitap okumaktan ve dans etmekten hoşlanırım. Yaşıtım olan arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum. Adres: Ellievler 118 Sok. No: 16 Yenişehir/KARABÜK.

CEYLAN ERGÜN: 10 yaşındayım. İlkokul 4. sınıftayım. Özel zevklerim arasında kitap okumak, müzik dinlemek, oyun oynamak ve spor yapmak gelir. Yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Yüzbaşılar Mah. Arzu Apt. D. 5 Kat: 3 Gölcük/KOCAELİ.

OLSAM

Şu gökte bir çift kanat olsam,
Uçsam, uçsam şu sonsuz mavilikte uçsam,
Şu bahçede bir tutam ot olsam,
Tutsam, tutsam dostum toprağı sıkıca tutsam.

Şu evrende bir güneş olsam,
Aydınlatsam şu yalan dünyayı,
Şu karşıda bir ağaç olsam,
Versem versem nice meyveler versem.

Akıp giden bir derecik olsam,
Gezsem gezsem ovaları, dağları gezsem
Mehtaplı bir gece olsam,
Versem versem nice güzellikler versem.

Erdal SÖNMEZ

PAMUKKALE

Pamukkale derler ona
Pamuk gibidir kayalar,
Hayran hayran bakakalır,
Yerliler ve yabancılar...

Sıcaklığı derindedir,
Suyu çare birçok derde
Denizli'nin kuzeyinde,
Parlar durur Pamukkale...

Efsanesiyle birlikte,
Ünlüdür Pamukkale
Yakılmış türküleriyle,
Şanlıdır Pamukkale...

Özgül UZUN

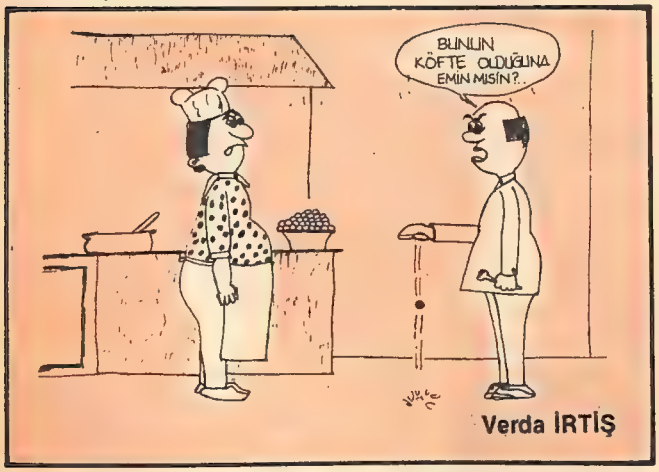

Verda İRTİŞ

BİR ÖYKÜ

BAHAR SEVİNCİ

Elif, annesi ve dedesi dağda küçük bir kulübede yaşıyorlardı.

Kış bitmiş nihayet bahar gelmişti. Artık havalar da ısınmaya başlamıştı. Arılar, kelebekler, sağa, sola uçuşuyorlar, kuşlar cıvıl cıvıl ötüşüyorlardı.

Birgün Elif annesinden oynamak için izin almıştı. Elifçik güzel çiçekler topluyor, koşuyor taklalar atıyor, eğleniyordu. Baharın sevincine dalan Elifcik nereye gittiğinin farkında bile olmamıştı.

Akşam olmuş Elifcik karanlıkta evin yolunu şaşırmıştı. Şaşkın, şaşkın baktıktan sonra ağlamaya başladı. Ağlarken eşeğiyle bağdan dönen dedesini gördü çok sevindi. Dedesi onu eve getirince annesi bir daha uzaklara gitmemesi için başından geçen buna benzer bir anısını anlattı.

O günden sonra Elifcik baharın tadını kulübenin yanındaki, yamaçta taklalar atarak, çiçekler toplayarak, kelebekler kovalayarak geçirdi.

Murat ÖNER

Aynur TOPÇU

FIKRA

İŞİN ASLI BU...

Sosyal Bilgiler dersinde öğretmen küreyi göstererek şunları söyledi:

"İşte çocuklar, dünyamız büyükçe bir portakala benzer..."

Çocuklardan biri ayağa kalktı.

"Boşuna değilmiş öğretmenim, herkesin dünyayı yemek için birbirine düşmesi..."

İSİN DOĞRUSU...

Öğretmen ödevini beğenmediği öğrencisine kızıyordu.

Öğretmen:

"Baksana bana... Bu ödevi sen hazırlamamışsın, baştan sona yanlış çünkü. Doğru söyle hangi eşekle birlikte çalıştın?"

Öğrenci:

"İşin doğrusu, öğretmenim... Oğlunuzla birlikte yazmıştık..."

MADENDEKİ ESRAR

6

Joe eline bir taş alıp, sesin geldiği yöne doğru bütün gücüyle attı. Acı dolu bir çığlık duyuldu.

"Bir dahaki sefere daha büyük bir kaya atacağım. Karanlıkta görebiliyorum."

"Pekâlâ," dedi Gareth. "Artık kayaları atmayalım birbirimize."

"Şimdi ne yapacaksın?" diye sordu Joe.

"Duvara vuracağım. Kayalar yolu kapatmadıysa, kurtarıcılar bizi duyar. Gel, bana yardım et."

"Hayır," dedi Joe. "Ben burada kalacağım. Sen vurmaya başla. Yorulunca yer değişiriz."

Gareth küçük bir taşla duvara vurmaya başladı. Önce üç kez çabuk çabuk, sonra ağır ağır vurdu. Sonra durup dinledi. Vuruşlara cevap veren yoktu. Vurmaya devam etti. Duyabildiği tek ses, tavandan damlayan suyun sesiydi. Joe üzerlerinde ne kadar su olduğunu düşündü. Çok korktu. Su tavanı delip, bulundukları yolu doldurur muydu acaba? Ağzı kurumuştu. Suyun sızdığı çatlağı bulmaya çalıştı, bulamadı.

Saatine baktı. Saatinin camı kırılmıştı. Akreple yelkovanı düşmüştü. Zaman geçmek bilmiyordu. Gareth vurmaktan yoruluncaya kadar hiç konuşmadı. "Sıra sende," dedi.

Gareth yanından geçerken, Joe'ye dokundu. Her ikisi de yerlerinden sıçradılar.

Joe vurmaya başlayınca, iki sesi dinledi: verdiği sinyale bir cevap ve Gareth'in sesi. Ses duyamadı. Ama Gareth onun kendini dinlediğini anlamıştı.

"Fazla hızlı vurmuyorsun," dedi Gareth. "Sana saldırmamdan korkuyorsun değil mi? Merak etme, sana bir şey yapmam! Sana ihtiyacım var. Daha hızlı vur."

Saatler geçti. Joe artık kaç kez kendine sıra geldiğini unutmuştu. Vuruşları yavaşladı. Nefes almak gitgide zorlaşıyordu. İki adam artık hiç konuşmuyorlardı. Vurmaktan da vazgeçmişlerdi. Yere uzanıp, ölümü beklemeye başladılar. Joe uykuya daldı.

Gözlerini açtı. Tepesinde bir ışık gördü.

"Merak etme, iyileşeceksin," dedi biri.

"Neredeyim?" diye sordu Joe.

"Seni bulduğumuz yerde, " dedi Cliff Williams. "Buraya bir hava deliği açtık. Sonra kayaları çekmeye başladık. Saatler sürdü."

"Gareth Morgan nerede?" diye sordu Joe.

"Gareth Morgan mı?" diye bağırdı Cliff. "O da burada mıydı?"

Gareth çok güçlüydü. Yerde yuvarlandılar. Miğferleri başlarından çıktı, lambaları söndü. Çevre tamamen kararmıştı, ama dövüşmekten vazgeçmediler.

Ryddach kuyusundan son madenciler de kurtarıldı. Gareth Morgan aranmaya devam ediyor.

6 Nisan Perşembe.

Ryddach kuyusunda kalan 42 kişinin hepsi kurtarıldı. Hepsinin sağlık durumu iyi. Maden müdürü Bay Evans kuyudan en son çıkan adamdı.

"Öleceğimizden emindik. Saat 5.30'da yan yollardan birinden bir ses duyduk. Biri duvara vuruyordu," dedi Bay Evans. "Düş gördüğümüzü sandık! Sinyale karşılık verince, hemen cevap aldık. Kayaları yoldan çekmeye başladık. Öteki tarafta çalışan kurtarıcıların seslerini duyabiliyorduk. Yol çok dardı. Bazı yerlerde yükseklik bir metreyi bile bulmuyordu. Kendimize yol açtık. Adamlar bayılmak üzereydiler. Tavanın her an çökebileceğini biliyorlardı. Cesaretle çalışmaya devam ettiler."

Bay Evans kurtarıcıları cesaretlerinden dolayı övdü. Ekibin şefi Gwyn Davies, asıl Johnnie Morgan ve Joe Brook'un övgüye layık olduğunu söyledi.

Gareth Morgan nerede? Kurtarıcılar onu aradıkları halde bulamadılar. Gizli bir yerde mi saklanıyor? Kimse onun Maerog kuyusundan nasıl kaçtığını bilmiyor. Polis onu sorguya çekmek için arıyor.

"Eminim kazaya Morgan neden oldu," dedi Bay Evans. "Patlamadan az önce onun bir şey attığını, sonra koşmaya başladığını gördüm."

7 Nisan Cuma.

Bu sabah saat dörtte, Gareth Morgan Cefn Coed Yolu'ndaki evine girerken görüldü. Polis evde saklanıyordu. Onu tutuklamaya çalıştılar, ama Morgan cebinden bir dinamit lokumu çıkardı, ateşledi. "Bir adım daha atarsanız, evi ve içindeki herkesi havaya uçururum" dedi.

O anda içeriye giren biri, Morgan'ın üzerine atladı. Dinamiti elinden alıp, pencereden dışarı attı. Dinamit bahçede patladı. Bu adam Joe Brook'du.

"Perşembe gecesi, birden aklıma bir şey geldi," diye açıkladı Joe Brook. "Polis Maerog kuyusunu araştırmıştı. Son bir kez kuyuya bakmak istedim. Kapıya vardığım zaman Morgan'ı gördüm. Gökte ay vardı. Ama o beni görmedi. Yüzü ve giysileri simsiyahtı.

Dövüştüğümüz yolda saklanmış olmalıydı. Çok aç, susuz ve uykusuz olduğundan emindim. Koşmaya başladı. Ay bulutun arkasına girince, onu gözden kaybettim. Eve döneceğinden emindim."

Şimdi Ryddach Polisi Morgan'ı gözaltına aldı. Madende polis bir yığın dinamit buldu.

SON

Milliyet YAYINLARI

YENİ BİR EĞİTİM HİZMETİNİ KIVANÇLA SUNAR

YARDIMCI KİTAPLAR DİZİSİ

İlk, Orta ve Lise öğrencilerinin yıl boyunca ellerinden düşürmeyecekleri ve öğrenimlerini başarıyla sürdürmelerini sağlayacak yardımcı kitaplar

DÖRDÜNCÜ KİTAP ÇIKTI

- **Ulusal bayramların, belirli gün ve haftaların ne zaman ve hangi içerikle işlenmesi gerektiğini çok yönlü metinlerle açıklayan resim ve desenlerle süslü kılavuz kitap 200 TL.**

GENEL DAĞITIM Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No. 10 Cağaloğlu-İSTANBUL

İLK ÜÇ KİTAP

300 TL.

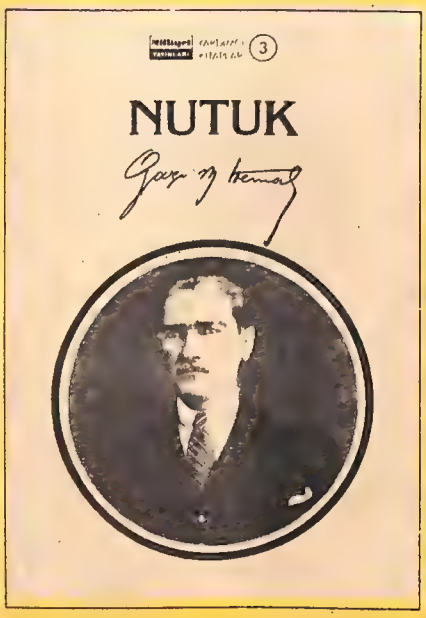

250 TL.

250 TL.

küçük Burcu'nun SERÜVENLERİ

Burcu Okulda

Burcu'nun Serüvenleri dizisinin bu ikinci kitabında küçük Burcu, sizleri okul yaşamının ilginç olaylarla dolu güzel günlerine götürecek, hoşça dakikalar yaşamanızı sağlayacaktır.

Büyük boy, baştan başa renkli
Karton kapaklı 150 TL

Milliyet YAYINLARI

Burcu Okulda çıktı

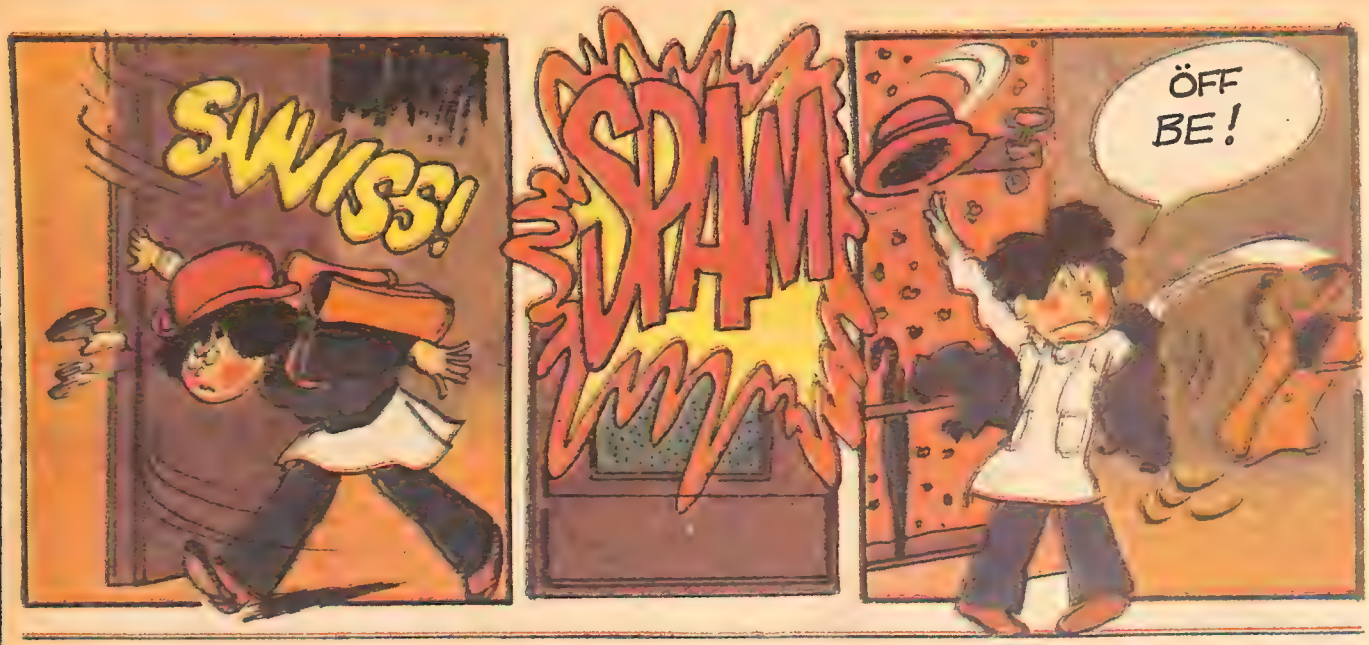
SWISS!
SPAM
ÖFF BE!

CİMCİME

NEYİN VAR CİMCİME?
ÖĞRETMEN CEZA OLARAK YAZI ÖDEVİ VERDİ.
NEDEN?
ÇÜNKÜ TEMİZ DEFTERİME..
...YAZARKEN "GÜNEŞTE KURUTMAK" SÖZCÜĞÜNÜ YANLIŞ YAZMIŞIM. CEZA OLARAK YİRMİ DEFA AYAKKABILARIMI GÜNEŞTE KURUTUYORUM" YAZACAĞIM.
NEDEN BİLGİN AMCALAR ZARARSIZ BİR SÜRÜ ŞEY YERİNE ELEKTRONİK BİR DEFTER YAPMIYORLAR?
HATA YAPTIĞIMIZDA...
...KENDİ KENDİNE SİLİP DÜZELTEN BİR DEFTER. NE GÜZEL BULUŞ DEĞİL Mİ?

KARAR VERDİM. BİLİM ADAMI OLUP, GERÇEKTEN YARARLI BULUŞLAR YAPACAĞIM...

ÖRNEĞİN, ELEKTRONİK BEYNİ OLAN VE BANA TIPATIP BENZEYEN BİR ROBOT YAPACAĞIM...

BÖYLELİKLE DERSLERE ÇALIŞAMADIĞIM GÜNLER OKULA O GİDER...

PİRENELER, İSPANYA İLE FRANSAYI BİRBİRİNDEN AYIRIR. PORTEKİZ'İN BAŞKENTİ LİZBON'DUR. ÜÇYÜZ ELLİYİ ÜÇE BÖLERSEN... ZZZ... ZZZ...

SONRA ÖYLE BİR SAAT YAPARDIM Kİ, GERİ KALIP, İLERİ GİTTİĞİNDE KENDİLİĞİNDEN DÜZELSİN.

SAAT SEKİZ BUÇUK. YİNE GEÇ KALDIM.

AAA! SAAT DAHA SEKİZMİŞ!

ÖRNEĞİN: OKULA GEÇ KALDIĞIMDA, SAAT GERİYE ÇALIŞSIN...

SONRA ÖĞRETMENİMİN SANDALYESİNİ SALLAYABİLEN BİR MAKİNE YAPARDIM. SÜREKLİ OTURMAKTAN SIKILDIĞIMIZDA DÜĞMEYE BASARDIM.

ÖĞRETMEN SALLANMAYA BAŞLADIĞINDAN BİZİM HAREKETLENDİĞİMİZİ GÖRMEZ VE BİZİ CEZALANDIRMAZDI!..

BİR ROBOT YAPARDIM...

SOCK!

TEMEL REİS GİBİ GÜÇLÜ MÜ GÜÇLÜ ONUNLA BÜTÜN KÖTÜLÜKLERİ ÖNLERDİK!..

SONRA BİR SÜPER MARKET YAPARDIM KI, İÇİNDE SÜREKLİ YÜZLERCE ÇEŞİT PASTA VE ÇİKOLATA OLSUN!

SONRA TELEVİZYONLA TELEFON BAĞLANTISI KURARDIM. ÖRNEĞİN **MUSTİ**'NİN DEVAM EDİP ETMEYECEĞİNİ ÖĞRENİRDİM....

ALO! VİKİNGLERDEN SONRA HANGİ ÇİZGİ FİLM OYNAYACAK?

BÜTÜN BUNLAR İYİ GÜZEL DE, YİNE DE BENİM YİRMİ KERE O CÜMLEYİ YAZMAM GEREK!

ACABA BUNUN DA BİR ÇÖZÜM YOLU VAR MI?

BULDUM!..

BEŞ TANE KALEM ALALIM!

... KÜÇÜK BİR TAHTA DA BULDUM!

BEŞ TANE DELİK AÇMALI!

İŞTE BENİM BULLIŞUM!..

Ayakkabılarımı gün
Ayakkabılarımı gün
Ayakkabılarımı gün
Ayakkabılarımı gün
Ayakkabılarımı gün

BAŞARDIM!..

BÖYLECE BEŞ KEZ "AYAKKABILARIMI GÜNEŞTE KURUTUYORUM„ DİYE YAZARAK TÜM SAYFAYI DOLDURDUM. BULLIŞUM ÇOK YARARLI DEĞİL Mİ ÇOCUKLAR?..

HA, HA, HA!..

RADARLA BALİNA AVI

ATLAS Okyanusu'na kıyısı olan ülkelerin gençleri, çoğunlukla üniversite öğrencileri, yaz tatillerini değerlendirmek için genellikle balığa çıkarlar.

Yaşlı emekli memurların olta ve küçük sepetlerle çıktıkları balık avı, bu öğrenciler için koca bir tekneyle karadan uzakta üç ay demektir.

Giderek doktora, hukuk, tıp, iktisat ve mühendislik öğrencilerinin yaz aylarında en iyi kazanç gözüyle baktıkları bu balık avı, aslında sardalya türünden ufak balıkların avı değil, her biri yüz tonluk koskocaman balina avlarıdır...

Okulları tatile girer girmez bavullarını kapan parasız gençler doğru balina avlayan gemilere koşarlar...

İzlanda açıklarında, dolaşan balinaları avlayan gemiler üniversite öğrencilerine büyük para öderler, özellikle radar teknisyenliği ve bilgisayar programcılığında uzman olanlar bu paradan önemli bir pay alırlar.

Günümüzde radarlar aracılığıyla balık sürülerinin yerlerinin saptanması çok kullanılan bir yöntem olmuştur.

Ancak balina avcıları, radar ekranında yakaladıkları balinaları zaman zaman su yüzeyinde elden kaçırabildikleri için daha yeni tekniklere başvurmak zorunda kalmışlardır.

Bu yöntem, denizdeki akıntılarla, bölgedeki sıcak su, yiyecek alanları gibi balinalara ilginç gelebilecek ve onları yönlendirecek etmenlerin hep birlikte bilgisayarda değerlendirilmesidir.

Bilgisayar programcıları, bu değerlendirmelerle geminin uzun mesafeler boyunca gitmesine gerek kalmadan kolayca balina sürülerinin bulunabileceği yöreleri saptayabilmektedir.

Balinanın ya da balina sürülerinin yeri saptandıktan sonra iş, biyoloji ve tıp öğrencilerinden oluşan avcılara kalmaktadır. Küçük menzilli bir topla zıpkını hayvanın en can alıcı noktasına atan avcı, işin en önemli bölümünü yerine getirmiş sayılır.

Daha sonra diğer avcılar balinanın önünü kesmekte ve hayvanı gemiye çekecek halatları bağlamaktadırlar.

Balina gemiye çekildikten sonra bilgisayarla programlanmış bir büyük kıyma makinesinde et, yağ ve kemiği birbirinden ayrılır.

Genel olarak orta boy bir balinadan 72 ton et, 32 ton yağ ve 32 ton da kemik çıkar.

Avrupa'da herkes tarafından makbul bir et olarak kabul edilen balina eti, kasaplarda müşteriler tarafından adeta kapışılmaktadır...

Yağı, gübre sanayiinde kullanılan balinanın kemikleri ise, kedi ve köpek maması yapımında kullanılmaktadır...

Balinalar, Atlas Okyanusu'nda salına salına yüzerken, İngilterede evlerde beslenen kedi ve köpeklerin düşlerine girdiklerini akıllarına bile getirememekte ve tekniğin en son bilgileriyle donanmış mühendis ve biyologların tuzağına düşüvermektedirler...

Zıpkın hayvanın en can alıcı noktasından gelince, işin en önemli bölümü bitmiştir.

AYNI ANDA KASABADA. YAŞLI CELESTİNE GUERET ANİDEN UYANDI...

THOMAS GECENİN BU SAATİNDE NEYE UYANDIN?

THOMAS NEREYE GİDİYORSUN?

BU SAATTE SOKAĞA ÇIKILIR MI?

AYNI SAATLERDE KASABA HALKINDAN BİRÇOĞU KALKMIŞ VE BELİRSİZ BİR YÖNE DOĞRU GİDİYORLARDI. AMA HEPSİNİN GİTTİĞİ YER AYNIYDI...

HEPSİ ALIDE'İN SATOSUNA DOĞRU İLERLİYORLARDI!..

İRADELERİNİN DIŞINDA HAREKET EDİYORLAR.

BUNLARIN HEPSİ BİZİM ÜZERİMİZE GELİYORLAR.

KAPININ ARKASINA BİRŞEYLER YIĞALIM. İÇERİ GİREMESİNLER.

ŞAFAK TA SÖKMEYE BAŞLAMIŞTI...

NEDİR BÜTÜN BU OLANLAR?

KÖYLÜLER İYİCE YAKLAŞIYORLAR.

KAPIYI AÇMAYA ÇALIŞIYORLAR.
DİNLE BOB. BURADA BAŞKA BİRİ DAHA VAR.
KAPININ ARKASINDAKİLERİ KALDIRMAYA ÇALIŞIYOR!
BİR BAKALIM.
BİR SÜRPRİZLE KARŞILAŞTI KAHRAMANLARIMIZ.
ALİDE!..
ARTIK BUNUN YAPTIĞI DA BİRAZ FAZLA. HEM DE ÇOK FAZLA!
DUR! YOKSA ATEŞ EDERİM.
BU İŞİNE YARAMAZ BOB MORANE.
BENİM ÖLÜMSÜZ OLDUĞUMU SİZ DE GÖRDÜNÜZ. HA, HA, HA!
SAKIN BİR ŞEY YAPAYIM DEME. SENİ CANLI ELE GEÇİRECEĞİZ. BÖYLECE SIRRINI DA ÇÖZMÜŞ OLACAĞIZ!
DEMEK CANLI ELE GEÇİRMEK İSTİYORSUNUZ. DENEYİN ÖYLEYSE... HA, HA, HA, HA!
ANSIZIN ALİDE KAÇMAYA BAŞLADI...

TEKRAR KOVALAMACA BAŞLADI...
?!
DİKKAT!
DURMAYALIM, PEŞİNE DÜŞELİM.
YAKALAYACAĞIZ BOB! BU DELİKTEN GEÇTİK Mİ, UZUN BİR KORİDORA ÇIKACAĞIZ!
GENE BİR TUZAK!
NEREYE KAYBOLDU BU ŞEYTAN!
BURALARDA BİR YERDEDİR. ETRAFA BAKALIM.
GEL!
BURAYA GEL BOB. BİR BOŞLUK BULDUM.
AMA ANSIZIN...
BWAOOMM!
BWAOOMM

GEL, BİR AŞAĞI-YA BAKALIM NE OLUYOR.
KRAAAK
ÇOK GEÇ!
YAPACAK TEK ŞEY VAR.
SEN SAĞDAKİ BEN DE SOLDAKİ DUVARA SAKLANIP BİR BAKALIM.
NİYETİNİ ÇOK İYİ ANLADIM BOB.
HAYDİ!
ORTALIKTA KİMSE YOK!
HEMEN ÜMİTLENME. KURBAĞA ADAMLARI UNUTUYOR-SUN.

Sürecek

Türkiye'nin en büyük çocuk dergisi:

TÜRK TİCARET BANKASI İŞBİRLİĞİ İLE

Milliyet

ÇOCUK'tan

bir yılda

ÜÇ ANSİKLOPEDİ BİRDEN

birinci hamur kağıt
8 renkli pırıl pırıl baskı üstelik

ÜCRETSİZ

Çağdaş insanın ve çağdaş toplumun ürünü,
"Bilim Dünyası"nı evinize getiren ansiklopediler...

Not: Bayilerde cilt kapaklarını bulamayan okurlarımız, Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi, Prof.Kâzım Gürkan Cad.No:10 Cağaloğlu İST. adresine mektup yazmaları gereklidir.

Türkbank Çocuk Tiyatrosu 23 yaşında

Yine her Cumartesi ve Pazar
tüm çocukların sevinç ve mutluluğu olacak...

Türkbank Çocuk Tiyatrosu, tam 23 yıldır olduğu
gibi, bu yıl da yepyeni oyunları

"ÇAKMAKTAŞI"

ile sizlerle birlikte.

Çocuklar, Türkbank Çocuk Tiyatrosunda buluşalım.

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK
"İKİNCİ ADRESİNİZ"

İŞGÜDER